

MUTANT CHRONICLES

GREAT BATTLE FOR GANYMEDE

Soustředění Černé legie se obrátilo na Jupiterův měsíc Ganymedes a Imperiál si je toho dobře vědom. Věštci Bratrstva informovali, že tentokrát půjde o opravdu velkou bitvu. Bitvu, která se přežene po celém povrchu a zásadně zasáhne do dějin Imperiálu. Kromě temných lodí Černé legie se však k měsíci přiblížily i flotily ostatních korporací, jejichž poslání je Imperiálu zatím neznámé. Korporační vyslanci v Kartelu stále mlčí...

Imperiál měl na Ganymedu již přítomnou velkou armádu a mohutné vzdušné síly. Agentura IKB zjišťovala veškeré informace o předpovězené bitvě a snažila se tak potvrdit či vyvrátit nebezpečnost cizích korporačních flotil, které postupně obklopovaly celý měsíc. Faktem však zůstávalo, že kdesi ve stínu měsíců Callisto, Io a Europa číhaly taktéž lodě Černé legie. Průzkumné imperiální lodě pořídily několik snímků těchto temných flotil, které odeslaly na vojenské velitelství Ganymedu. Vojenským velitelům bylo ihned jasné, že Černá legie na něco vyčkává.

Imperiální představitelé proto zavolali na pomoc Bratrstvo. To vyslalo jednu svoji flotilu, aby monitorovala dění okolo Ganymedu a případně koordinovala jednotky ostatních korporací. Imperiál spoléhal na to, že korporace se neopováží ho napadnout, když v celé věci bude zainteresováno právě Bratrstvo. A jeho předpoklady byly správné – jakmile lodě Bratrstva dorazily, korporační flotily zpomalily svůj postup.

HSAF (Her Serenity's Air Force) zaregistrovalo pád neznámého objektu do atmosféry Ganymedu, na jeho severní pól, kamsi do oblasti Vanaheim Sector. Ihned byl vyslán průzkumný tým čtyřiceti Beranů, kterému velel poručík Charles Brown. Brown a jeho muži dostali za úkol vyšetřit, co je to za objekt a popřípadě zjistit, komu patří. Pokud je to výsadková kapsle, pak je to důkaz, že útok na Ganymedes už začal.

Oddíl Beranů byl vysazen nedaleko předpokládané souřadnice a k cíli se musel dostat vlastními silami, pokud možno nepozorovaně, aby nevyprovokoval případnou nepřátelskou armádu. Průzkum však neobjevil žádné nepřátelské vojáky. Brown už byl odhodlán pátrání ukončit, když v tu chvíli jeden z jeho mužů zcela náhodou objevil sněhem zavátý kovový objekt.

Brown začal snít odhrnovat, aby našel nějakou insignii, která bude ukazovat, komu objekt – výsadková kapsle – patří. Jenomže v tu chvíli se kdesi v dálce ozval řev a všichni Berani do těch míst zamířili své pušky. Pak se něco stalo, ale Brown nevěděl co, protože se mu zatmělo před očima a upadl na zem, v bezvědomí.

Bylo tomu již několik měsíců, co bylo spojením korporačních sil poraženo pět Kacířů na Marsu. Od té doby se mnoho změnilo, Imperiál měl až příliš mnoho agentů. Paxton byl jedním z nejlepších ve frakci, za předešlou akci dostal dokonce medaili za zásluhy, ale přesto chtěl do boje. Jeho nadřízený mu částečně vyhověl – stále bude spadat pod velení IKB, ale jinak bude sloužit v speciální bojové jednotce. Michael je nyní na Ganymedu a nemá co dělat. Vojáci prohledávali část měsíce kvůli aktivitám Černé legie. Jediné, co se na základně dalo dělat, byl trénink a posilování. Paxton se začal opět dostávat do formy. Začal procvičovat boj se sečnou zbraní. Netušil, že nezbyvá příliš mnoho odpočinku, již brzy vypukne velká bitva, která se zapíše do historie tohoto věku...

Vasilij Orlovskij nejspíše přešlápl. Pokoj hotelu Kampos na Luně na kraji chudinské části se mu vůbec nezamlouval. Čeká na skupinku jistých mužů, která má už nějaké zpoždění. To čekání je unavující a navíc se každou chvilku zvyšuje riziko, že ho tu někdo objeví. Orlovskému jde o život. Bauhauský vévoda Manfred Karlstein je už tak dost podezřívavý. Uběhlo dalších dvacet minut, když se dveře pokoje otevřely a za nimi Vasilij zahlédl pět důvěrně známých obličejů. Zhluboka si oddechl. Muži vešli do vnitř a pečlivě za sebou zavřeli. Jeden z nich zůstal hlídat u dveří a další dva u oken. Poslední dva si sedli ke stolu. Vasilij se posadil také.

Orlovskij předává mužům dokumenty, které tajně odcizil vévodovi. Tím tak splnil úkol. Muži jsou spokojeni a nechávají Vasilije odejít zpět. Když je pryč, hodnotí ho – není sice zcela ideální, ale přesto je to ten typ, který se jim nejvíce hodí. Je loajální a plní vše, co mu přikáže. Bude z něj dobrý špeh v řadách Bauhausu, pracující pro kartelovou službu BEI. Muži po několika minutách také odchází ven, nasedají do auta a odjíždí do centrály. Velitelem týmu agentů je James Kowalsky.

O hodinu později agent James Kowalsky seděl v křesle ve své kanceláři a probíral se se svým pobočníkem Maxem McManem ukořistěnými dokumenty. Je patrné, že hlavní flotila Bauhausu směřuje ke Ganymedu, jako všechny ostatní, a je taktéž průběžně monitorována a koordinována Bratrstvem. Ovšem flotila vévody Karlsteina má za úkol se nepozorovaně přiblížit natolik, aby v případě nutnosti mohla kdekoliv zasáhnout a zvrátit situaci ve prospěch Bauhausu. Vzhledem k tomu, že Imperiál se nevzpamatoval z minulé bitvy během operace „Pět kacířů“, bude mít jistě problémy.

Kapitol zatím stále řeší ony teroristické útoky v San Doradu, Mishima je zas zapletena do nějaké aféry okolo kacířských buněk v Longshore a o operacích Kybertroniku Kartel, jako obvykle, stále nic neví. Všechny pokusy infiltrovat do té korporace agenta Kartelu byly neúspěšné. McMan zjištěné informace sepsal v hlášení a to poslal vedení. Když McMan odešel, pustil se Jimmy do psaní vlastní zprávy. Ale na rozdíl od McMana nebude adresovaná vedení BEI, nýbrž centrále CBI, Jimmyho skutečným zaměstnavatelům.

Mezitím v imperiální radarové stanici White Hill, která leží na severním pólu Ganymedu v oblasti Vanaheim Sector, došlo k výpadku proudu. John, pracovník u radarů, se rozhodl, že vyřeší, kde je problém. Zkontroloval rozvodnou skříň, ale pojistky byly v pořádku. Zašel tedy za technikem, do jeho pokoje. Ovšem ten byl prázdný. Vydal se tedy do kanceláře šéfa stanice, ale i ta byla prázdná. Na stole stál nedopitý šálek stále horké kávy. Nikdo jiný noční směnu neměl, takže Johnovi nezbyvalo nic jiného, než si obléci teplou bundu a vyjít ven do sněhové bouře, obhlédnout stanici.

John našel šéfovu brokovnici, vybitou a umazanou od krve. Šéf tu byl také – mrtvý, nabodnutý na jednu z antén. John zpanikařil a otočil se, ale v tu chvíli zakopl o mrtvé tělo technika, které bylo už promrzlé. John se rozběhl zpět do stanice a zatarasil za sebou dveře. Bylo jasné, že nepřátelský útok je tu. A nepřítel byl už i uvnitř stanice. John spatřil jednoho z nich, nějakou humanoidní postavu. Než na ni stačil posvítit světelnou, napadla ho a zabila.

Na radarové stanici Black Hill na jižním pólu, v oblasti Muspelheim Sector, taktéž došlo k výpadku elektřiny. Těsně před tím však radarový operátor Tom zaregistroval nevysvětlitelné elektromagnetické rušení. Šéf základny chtěl o tom poslat velitelství hlášení, ale už k tomu nedostal příležitost. Za okamžik se na střeše stanice ozvaly zvuky kroků – a Tom i s velitelem se připravili. Velitel ozbrojený pistolí vykročil ze stanice jako první, aby zjistil, kdo to chodí po střeše, ale byl oním záhadným nepřítelem vytáhnout na střechu. Tom vzal velitelovu pistolí a opatrně vyšel ven. Když se dlouho nic nedělo, odhodlal se vylézt na střechu. Zde však nenašel nic jiného, než mrtvolu velitele. Pak něco Toma chytilo za nohy a stáhlo ze žebříku zpět dolů...

Na orbitě Ganymedu hlídkoval imperiální křižník *HSSS Victory*, prototyp zcela nové třídy bitevních křižníků. Jeho senzory zachytily přítomnost cizího plavidla a tak kapitán John Anderson nařídil zamířit na ono plavidlo zbraně a kontaktovat jeho posádku. Nikdo ale neodpověděl, a loď samotná se otočila a odletěla stejným směrem, jakým přiletěla. Anderson se domníval, že to byla průzkumná loď některé z korporací, ovšem nemůže zahájit její pronásledování, protože velitelství chce všechny bojeschopné lodě na orbitě.

Mezitím na Luně došlo k úmrtí významného mishimského generála, lorda Tako. Byl zrovna na diplomatické návštěvě a zašel do jedné z restaurací v mishimské čtvrti – do té, kde pracoval Bogues. Bogues měl od svých nadřízených z agentury Černá růže jasné rozkazy. Když připravoval jídlo pro Taka, přimíchal do něj smrtící jed. O několik hodin později se Bogues v novinách dočetl, že lord Tako zemřel na infarkt. Lord Tako byl totiž generál, který měl vést invazi na Ganymedes. Než Mishima najde nového generála, bude mít agentura Černá růže dost času pro další operaci...

Michael Paxton dostal od vrchního velitelství informaci, že před několika hodinami ztratilo kontakt s radarovou základnou na severu a před půlhodinou i se základnou na jihu. Paxton dostal za úkol vyrazit se svými jednotkami IKB na severní pól, zatímco na jižní pól bude vyslán zbytek jeho speciálních jednotek. Musí zjistit, v čem je problém.

Paxton a tři jeho týmy ihned vyrazili na cestu, po zemi. Po dvou hodinách dorazili na místo a obklíčili základnu ze všech stran. Paxton a jeden tým pak opatrně pronikli dovnitř a prohledali interiér. Našli jen zmrzlé krvavé stopy, ale jinak žádnou přítomnost mrtvých těl nebo nepřátel. Vojáci konstatovali, že veškerá elektronika byla vyřazena a radarový systém zničen. Jeho oprava bude trvat asi tři měsíce. Je jasné, že kdosi se připravuje na zahájení invaze – tedy pokud k invazi již nedošlo.

Paxtonův tým zjišťuje, že ani druhý tým na jižním pólu nenašel nic zajímavého – žádné stopy po nepříteli. Pak však začne být signál vysílačky rušen. Tým se obává, aby neztratil spojení úplně a tak se okamžitě vrací zpět na velitelství. Paxton doufá, že jeho nadřízení mu poví něco víc a dají mu nějaký nový úkol. Paxton a oba jeho týmy se vrátili na hlavní vojenskou základnu Imperiálu, Eagle Fortress.

Loď *HSSS Victory* byla vyslána, aby našla ztracenou průzkumnou loď třídy Pathfinder, která se od imperiální flotily před nějakou dobou oddělila a dosud nepodala žádné hlášení. *HSSS Victory* zachytila podivný radiový signál, pocházející zřejmě z nějakého radiomajáku. Původ signálu byl vystopován na sousední měsíc Europu. Kapitán John Anderson si je moc dobře vědom, že Europa je pod kontrolou Černé legie, které nevdá, že povrch měsíce není terraformován. Velitelé flotily Imperiálu však Andersonovi nedali povolení přiblížit se blíže. *HSSS Victory* je příliš cenná na to, aby riskovala průnik do nepřátelského prostoru.

HSSS Victory pokračovala v pátrání po zmizelé lodi, až konečně našla fragment jejího zničeného trupu. Jedinou funkční částí byl právě vysílač. Anderson se rozhodl, že ihned informuje zbytek flotily, ovšem komunikační frekvence začaly být blokovány podivným rušením.

Vojenská základna Eagle Fortress stála uprostřed skalnaté krajiny, na severní polokouli v oblasti Galileo Regio. Polní generál Ernest Orville, vrchní velitel defenzivních jednotek, už čekal na oba průzkumné týmy IKB. Když konečně dorazily, nechal si zavolat jejich velitele, Paxtona, a sdělil mu nejnovější poznatky. To radiové rušení postihuje celý Ganymedes i jeho nejbližší okolí a vzhledem k tomu, že jeho zdroj je na Europě, je nanejvýše možné, že za ním stojí Černá legie. Protože je radiová komunikace nemožná, nechal generál Orville vyslat četné průzkumné letky do všech končin Ganymedu. Za určitou dobu se mají letadla hlásit zpět na základně. Pokud se neohlásí, je jasné, že byla sestřelena a tak do oněch míst bude vyslán Paxton a jeho lidé.

O dvě hodiny později na přistávací plochu základny dosedly dva průzkumné letouny, jeden z nich byl poškozen kulometnou palbou. Piloti však vyvázli bez zranění. Hlásili, že v sektoru A-34, 430 kilometrů jižně od základny, našli přítomnost Černé legie, která taktéž začala budovat své opevnění. Orville ihned vyslal posly všem okolním imperiálním základnám, aby roznesli mobilizační rozkaz. Všechny dostupné jednotky Imperiálu na tomto měsíci se mají připravit k obraně.

James Kowalsky, stále v centrále BEI, zrovna něco vyřizoval, když do místnosti přiběhl McMan s důležitou zprávou. Rada bezpečnosti prý konečně rozhodla – zástupci Bratrstva podali přesvědčivé důkazy o plánované invazi Černé legie. Rada tedy vyhlásila okamžitou mobilizaci. Všichni agenti Kartelu odlétají směrem na Ganymedes – BEI posílá tři lodě: jeden lehký křižník *Panama* třídy Dominance, jeden bitevní křižník *Vanguard* třídy Endurance a jeden dreadnought *Bounder* třídy Freedom. Kowalsky a jeho muži budou přítomni na palubě *Vanguardu*, zatímco celé skupině bude velet admirál Mike „Fénix“ Wool na palubě *Bounderu*. Trojice lodí se má připojit k flotile Kartelu, která již na orbitě Ganymedu čeká. Celou operaci řídí Inkvizice Bratrstva. Kowalsky a jeho agenti se tedy připravují na nalodění. Většina Doomtrooperů se již na paluby lodí přesunula.

Bogues byl zrovna u sebe v bytě, na předměstí Luna City, když někdo zaklepal na dveře. Byl to jeho starý známý Li. Li skrze zavřené dveře říká, že Mishima již našla náhradu za Lorda Generála Tako a chce, aby mu otevřel. Bogues jde tedy ke dveřím a otevírá je – ovšem zjišťuje, že Li tu není sám. Stojí za ním jakýsi muž, s katanou na jeho krku...

Na Venuši mezitím Bauhaus shromáždil posily pro svoji flotilu, která již čeká u Ganymedu. Bauhaus si uvědomuje důležitost celé operace a proto nařídil mobilizovat všechny schopné muže a ženy, především ty, kteří mají nějaké zkušenosti v armádě. Do vojenské základny v Bernheimu byl, mezi mnohými, povolán i kapitán Vzdušné flotily Wilfred Falotti, který se účastnil Volksburg Menace. Falotti je schopným pilotem helikoptér a jako jeden z mála dokáže pilotovat prototyp těžké bitevní helikoptéry Panzercopter Super.

K velící lodi mishimské flotily, k dreadnoughtu třídy Overlord jménem *Nagato*, přiletěla malá transportní loď, podle vzhledu luxusní civilní. Přistála do hlavního hangáru, její dveře se otevřely a z útrobu vyšlo osm Hata-motů čestné gardy. Rozestoupili se do dvou řad a postavili se do pozoru. Za chvíli z lodí vystoupil Lord Generál Ichizo Takahashi, vysoký postarší muž, v nádherně zdobené uniformě, se zlatě vyšitými čínskými draky a s mečem Mushashi ve zdobeném pouzdře u pasu. Přistoupil k němu muž, taktéž ve zdobné uniformě, a zasalutoval. Byl to kapitán *Nagata*. Podal mu krátké hlášení o celé situaci – o tom, že na povrchu byla zaregistrována jakási aktivita, a o tom, že radiokomunikace nefunguje. Takahashi vše vzal na vědomí a přebral velení nad všemi jednotkami Mishimy.

Lord Generál Ichizo Takahashi se skláněl nad strategickým stolem na můstku *Nagata* a přemýšlel. Na stole byla mapa Ganymedu s vyznačenými městy a základnami Imperiálu. Bylo tam také vyznačeno ono území, na kterém byla zachycena ta podezřelá aktivita. Po půl hodině usilovného přemýšlení se generál Takahashi rozhodl. Nařídil připravit výsadekové lodě a přesunout jimi na povrch 80 % všech planetárních jednotek. 20 % má zůstat v záloze, ale v plné připravenosti kdykoliv vyrazit. Invaze je zaměřena do oblasti Marius Regio. Jakmile budou jednotky dole, spojení s flotilou se přeruší, takže generál očekává každé dvě hodiny loď s poslem, který přinese poslední hlášení.

Do hodiny byly všechny jednotky připravené – desítky výsadkových lodí opustily hangáry křižníků mishimské flotily a snesly se na povrch, na vyznačené souřadnice. Ihned se zahájilo budování základny. Buldozery, bagry, jeřáby – veškerá ženižní technika upravovala terén pro stavbu opevnění a budov. Prefabrikované stavební díly byly montovány a postupně se z nich rýsovaly vojenské objekty, jako velitelství, kasárny, nemocnice, garáže, letiště a podobně.

Pomocná flotila Bauhausu, která veze jeho hlavní flotile u Ganymedu další posily, byla vypravena. Velící lodi této pomocné flotily je juggernaught třídy Richthausen jménem *Fist of Heimborg*. Kapitán lodi si do své kanceláře povolal Wilfreda Falottiho aby mu blíže vysvětlil celou situaci. Inkvizice prý požádala Bauhaus o pomoc – na povrchu Ganymedu Bratrstvo tajně vybudovalo několik malých základen se zcela neznámým posláním a zaměřením. Přítomnost Černé legie však pro každou z nich automaticky znamená ohrožení a všechny stále postrádají jednotky určené k obraně, což se dá považovat za stav nejvyšší nouze. A to bude přesně práce pro Falottiho – povede jednu z defenzivních vrtulníkových letek. Takových letek bude několik, každá přidělena k jedné základně. Falotti může také opět pilotovat Panzercopter Super, což pro něj byla dobrá zpráva. Stroj je totiž již delší dobu uzavřen v hangáru a není využíván.

Flotila Bratrstva konečně dorazila na místo určení. Charles Rousseau stále velel už od operace „Pět kacířů“ křižníku *Perseus*, celou zbylou flotilu měli na starosti jeho nadřízení a k němu se dostávalo mnohem méně informací o plánované akci, než by se mu líbilo. Přinejmenším věděl, že existuje opodstatněné podezření, že na povrchu začala invaze Černé legie. Dobrou zprávou bylo, že pod ním teď sloužilo mnohem více vojáků – ovládal teď menší armádu.

Všechny křižníky se na orbitě, podle rozkazů koordinátora flotily, seskupily do obranné formace pro případ, že by Legie zaútočila raději ve vesmíru. Vojáci se začali rychle chystat k výsadbě, během cesty trochu zlenivěli a teď se museli o to více snažit. Podle všeho začala válka a během ní mohou dostat velmi tvrdý trest, ani se nenadějí. Chodbami se rozléhalo dupání těžkých bot a celé chodby se třásly.

Všichni se shromažďovali v hangáru, kde už čekalo několik výsadkových lodí. Podle počtu vojáků budou muset udělat několik koleček, najednou je všechny nepoberou. Všichni v bojových brněních se hrnuli dovnitř, podpůrné jednotky a ostatní, kteří jsou nezbytní pro úspěšné vedení války, se dostanou na povrch až později, až bude zabezpečený perimetr.

Za chvíli se výsadkové lodě vznesly a opustily bezpečí mateřských lodí. Charles se přidal do jedné méně přečpané lodi, pach všech těch těl nacpaných do brnění ho příliš nefascinoval, ale stejně ho musel snášet víc než dost. Vojáci byli velmi nervózní a tak mohl být spíše rád, že necítí ještě něco jiného. Celá cesta atmosférou byla nesnesitelná. Nikdo z nich netušil, co je vlastně čeká a jestli se třeba už za chvíli nedostanou do tuhého boje. Drcnutí, které značilo přistání na povrchu měsíce, je ze všech neradostných úvah vyvedlo.

Dveře se otevřely a vojáci se vyhrnuli ven. Jakkoli to bylo klišovité, okamžitě zaujali obranné pozice a drželi je, dokud lodě neodletěly pro další várku ozbrojenců. Charles vydal rozkaz k prozkoumání a zabezpečení perimetru. Nemohli si dovolit, aby je tu zaskočila Legie, až bude jejich druhá skupina zakládat základní tábor. Výsadky z ostatních lodí přistály o něco dále a zakládaly svoje vlastní tábory. Měli by tak získat kompletní kontrolu nad celým sektorem. Rousseau uvažoval, proč byl vybrán zrovna Svartalfheim Sector, který se nacházel poblíž severního pólu. Vedení pro to mělo své důvody, které se on snad dozví brzy.

Kapitolský juggernaught CSS *Vegas* třídy Phoenix se vznášel uprostřed flotily menších lodí. Generál Thomas Gordon z CAF seděl v kanceláři, protože zatím neměl žádnou práci. Flotile velí CNF, on velí pozemním silám spadajícím pod CAF. Každou minutu čekal, až mu dají povolení k invazi, ale když dlouhé hodiny žádný rozkaz nepřicházel, jeho bojové nasazení jaksi opadlo. Právě pokuřoval svůj drahý doutník a četl jsi poslední noviny ze San Dorada, když kdosi zabouchal na dveře.

Byl to kapitán CSS *Vegas*. Informoval ho, že dostal povolení k invazi. Thomas Gordon se ihned vydal do nástupní haly a osobně vydal příkaz k okamžitému nalodění. Všichni vojáci nabíhali do výsadkových lodí, byly nalodovány i tanky, letadla, helikoptéry a nespočetné množství další bojové i ženižní techniky. Za půl hodiny už palubu CSS *Vegas*, ale i všech ostatních lodí ve flotile, opouštěl roj výsadkových letounů různých velikostí a tvarů. Roj vtrhl do atmosféry, jako agresivní hejno kobylek, a přistál v oblasti Nicholson Regio. Půl hodiny trvalo, než se všechny jednotky vylodily a dalších pět hodin trvalo, než se připravila základní obranná struktura. Všechno to dlouhé plánování vrchního velení na Marsu se vyplatilo – Kapitál zvládl invazi i vybudování základny v rekordním čase.

Jimmyho tým na lodi *Vanguard* dostal konečně bližší rozkazy – doletět ve formaci ke Ganymedu. Zde dreadnought *Bounder* admirála Woola provede výsadek bezpečnostních sil do oblasti Jotunheim Sector, přesně podle nařízení Bratrstva. Vybudoje zde základnu a zázemí. Křižník *Panama* provede průzkumný let

v okolí Ganymedu. Bude pátrat po jakýchkoli známkách přítomnosti Černé legie. Jimmy a jeho tým má zůstat na orbitě všem korporacím na očích. Úkol: monitorovat jejich činnost a dodržování nařízení Bratrstva. Při nesrovnalostech či potížích nezasahovat. Vše nahlásit a vyčkat na rozkazy.

Jimmyho styčný důstojník, Joe Rees, dále informoval, že tým má tajně zajistit odposlech vnitrokorporačních komunikací, zjistit počet a rozmístění jejich jednotek a důvod jejich přítomnosti. Po hodině usilovného přemýšlení, jak toto celé provést, si Jimmy zavolal Maxe McMana. Pověřil ho zajištěním odposlechů, protože ty budou nejdůležitější. McMan si může na pomoc vzít tolik mužů, kolik uzná za vhodné.

Imperiální generál Orville vyslal průzkumný tým IKB pod vedením Michaela Paxtona, aby prozkoumal onu základnu Černé legie v sektoru A-34, který se nachází v oblasti Niflheim Sector. Paxton a jeho muži se pozvolna blížili k oné hlášené základně. Bylo to až moc podezřelé – nikde žádné stráže. Poslední skalisko, poslední překážka a najednou se jim otevřel výhled na obrovskou stavbu. Tyčila se do velké výšky. Nikdo z přítomných tomu nechtěl věřit... za několik málo dní tu Černá legie vybudovala základnu – to už nebyla základna, byla to citadela. Několik metrů hluboký příkop a nad ním tlusté opevnění, několik věží s děly. Každou chvíli přistála nějaká loď, pravděpodobně vykládala vojáky a materiál, a zase odletěla.

Paxton na nic nečekal a nařídil, aby jeho muži zahájili fotodokumentaci. Zčistajasna se ozval dlouhý skřípavý zvuk, ocelová brána se otevřela a z ní začaly vystupovat armády. Tisíce legionářů, ale i těžkých vozidel, se v pravidelných formacích pohybovaly ven. Paxtonovi muži urychleně vyfotili vše potřebné, ovšem snímky nemohli poslat na velitelství kvůli onomu rušení. Najednou se spustila palba, pozice týmu byla odhalena. Paxton nařídil dvěma svým mužům, aby vzali fotografie a běželi zpět k základně, zatímco zbytek týmu jim bude krýt záda.

Vojáci stříleli, ovšem Černých legionářů bylo příliš. Malá speciální jednotka Imperiálu proti tomuto nemohla vydržet dlouho. Muži umírali a náboje docházely, nakonec zbyli pouze dva muži a Paxton. Všichni už stříleli jenom pistolí. Kruh legionářů se kolem nich stále víc uzavíral. Michael se rozhlédl, už byl sám... když vystřelil poslední náboj, tasil svůj nůž a vrhl se na nejbližšího nepřítele. Toho snadno zabil, ovšem poté mu projevila hlavou silná bolest, už neměl sílu, upustil nůž a upadl na zem, koukal na několik hlav zrůdných legionářů v kruhu nad ním, než mu před očima nastala tma...

Na křižníku *HSSS Victory* mezitím panovala nervozita: nejprve ztráta radarů a teď se postrádá i několik hlídkových lodí. Kapitán Anderson obdržel zprávu (sice silně rušenou, ale stále poměrně jasnou), že pozemní jednotky potvrdily přítomnost Černé legie, Mishimy, Kapitolu, Kartelu a Bratrstva. O Kybertroniku ani Bauhausu však zatím nejsou žádné informace. To se ale může velmi záhy změnit, protože obě korporace mají na vysoké orbitě velké flotily. Anderson dostal příkaz, aby se připravil na boj – on sám však nesmí na nikoho útočit jako první.

Zasněženou krajinou se prodíralo patnáct Roninů, každý z nich na vodítku vedl malého dvounohého ještěra – Loveckého draka. Roninové byli vysláni, aby pátrali po stopách Černé legie. Lovečtí draci byli vycvičeni, aby svým citlivým čichem zachytili pach Černých legionářů a neúnavně pronásledovali jeho zdroj. Skupinka stopařů byla na cestě již přes dvě hodiny. Roninům byla zima, nebyli dobře oblečeni, ale nikdo z nich si neztěžoval. Jejich Lovečtí draci před chvílí ucítili jistou stopu a neomylně vedli své pány pustinou, kde jsou všechny stopy během okamžiku zaváté sněhem.

Uběhla další hodina, když se Lovečtí draci zastavili na místě a nervózně pobíhali okolo. Nechtěli pokračovat dál. Bylo nade vše jasné, že stopa končí zde – na okraji oblasti Vanaheim Sector. Roninové draky přivázaly ke kmeni seschlého keře a odjistili své pušky Šogun. Opatrně pročesávali okolí, protože něco zde muselo být. Po chvíli byl pod slušnou vrstvou sněhu nalezen kovový poklop, zcela očividně sem byl instalován nedávno a jeho výrobcem byla Černá legie.

Roninové poklop vyhrabali a vypáčili – šlo to poměrně snadno. Naskytl se jim pohled do jakéhosi tunelu, který směřoval hlouběji pod zem. Roninové opět pustili své Lovecké draky, kteří ihned vběhli do podzemí, a vydali se za nimi. Pachová stopa pokračovala přibližně dva kilometry – podzemní chodba byla vyvrtána nějakým malým razícím strojem, byla velká tak akorát pro lidskou postavu. Průvan dovnitř zanášel chladný vítr, sněhové vločky a ozvěnu.

Nakonec skupina Roninů dorazila na konec chodby – byla zde v velká místnost osvětlená podivným zeleným světlem. Nacházeli se v citadele Černé legie, symboly na stěnách ukazovaly na stoupence Ilian. Sotva vešli, protějščí kovové dveře se začaly pomalu otevírat. Oddíl namířil na dveře své pušky a čekal. Čekali i Lovečtí draci, až jim bude vydán povel k útoku. Dveře se otevřely zcela a v nich stála trojice Ilianiných Templářů. Nevypadali vůbec překvapeně – buď ta chodba byla vybudována jako lákadlo pro nic netušící oběti, nebo tým cestou aktivoval nějaký skrytý alarm. Roninové spustili palbu, Lovečtí draci vyrazili.

Templáři, vyzbrojení mocnými palcáty, se oháněli a drtili jednoho draka za druhým. Několik z nich se jim sice zakouslo do končetin, ovšem Templářům to moc nevadilo. Draci však Templáře zaměstnali natolik, že se Roninům podařilo soustředěnou palbou zabít jednoho z nich a druhého vážně poranit.

Poslední zdravý Templář tasil pušku Kratach a opětoval palbu. Několik Roninů padlo. Jakmile to ostatní viděli, tasili své katany a vrhli se na Templáře zblízka. Byla to přesila dvanáct na jednoho – Templář byl rychle zabit. Poraněný Templář se snažil odplazit do bezpečí, ale Roninové ho dorazili dávkou z pušek. Dvanácti Roninům zbyli jen dva draci.

Roninové opatrně nakoukli za dveře a spatřili tak hlavní sál pevnosti. Pevnost se zdála být velká, ovšem ještě nebyla plně dokončena. Všude pobíhali Ilianiny děti a Ilianini potomkové, sem tam prošla i garda Templářů. Nepřátel bylo mnoho a tak se Roninové vrátili chodbou na začátek své cesty. Protože nikde nebyla žádná další nepřátelská aktivita, vrátili se klidným tempem až do domovské základny v oblasti Marius Regio.

Nevšimli si ovšem, že je cestou zpět tajně pozorovalo kapitolské komando Polárních trojzubců, které bylo dokonale skryto v zasněženém terénu. Jakmile Roninové odešli z dohledu, Trojzubci prohledali celou oblast a vrátili se s podrobným hlášením na základnu.

Pomocná bauhauská flotila pod vedením juggernaughtu *Fist of Heimburg* dorazila ke Ganymedu a zahájila tajný výsadek jednotek určených pro podporu stanic Bratrstva. Výsadkové lodě přistály v tajné základně Bauhausu označené pouze jako H1. Falotti se ihned hlásil u zdejšího velitele. Ten svolal poradu důstojníků, na které vysvětlil celou situaci. Celkem bude v aktivní službě padesát helikoptér typu Panzercopter Mk. 1 a k nim padesát posádek, které budou rozděleny do pěti skupin. Jednu skupinu povede právě Falotti. Každá skupina bude mít na starost obranu jedné z pěti tajných základen Bratrstva.

Jakmile se velitel bauhauských sil, Pozemní maršál Victor Salvatore, dozvěděl, že pomocná flotila dorazila a zahájila svoji operaci, mohl konečně vydat rozkaz k „oficiální“ invazi. Z velícího dreadnoughtu *Burgenstein* třídy Romanov se sneslo několik desítek výsadkových lodí, stejně tak jako z ostatních plavidel hlavní bauhauské flotily. Výsadek je směřován do oblasti Perrine Regio. Za tři hodiny byly všechny určené jednotky na povrchu a byla zahájena stavba zázemí. Velitel základny taktéž vyslal oddíl Horských myslivců, aby prozkoumali okolí z nejvyšší skály. Oddíl se vrátil se znepokojivými zprávami – v sousední oblasti Midgard Sector spatřili velkou základnu Černé legie, která očividně patří Demnogonisovi. Velitel proto nařídil, aby všichni vojáci nafasovali plynovou masku a aby se polní nemocnice připravila na dekontaminaci, protože je nanejvýše pravděpodobné, že celý Midgard Sector je zamořen biologickými látkami.

Poslední z korporačních flotil byla nejmenší, avšak přesto velmi nebezpečná a schopná. Vysoký generál Aaron Graham, velitel jednotek Kybertroniku, konečně dostal zprávu, že všechny lidské frakce provedly své invaze. Nařídil tedy provést výsadek do oblasti Barnard Regio. Za primárního nepřítele určil korporaci Imperiál, obvyklého a úhlavního nepřítele Kybertroniku. Cílem je obsadit co největší počet měst a průmyslových oblastí. Pokud Imperiál použije sílu, bude útok opětován a pokud to bude nutné, budou dané cíle bez rozmyšlení zničeny. Oficiálním vysvětlením pro Kartel pak bude obnovení nároku na Ganymedes. Korporace Imperiál tu nemá co pohledávat. Kartel jistě pochopí, že to právě Imperiál mohl za vyprovokování této velké vojenské operace, které se účastní všechny korporace. A ztráty na lidských životech budou jistě velké. Potom bude Ganymedes přisouzen Kybertroniku zpět. Protože on se o něj umí starat lépe, než Imperiál. A důkaz k tomu podá právě teď a tady.

Z velícího juggernaughtu *Demophon* třídy Odyssey začaly startovat výsadkové lodě, které se připojily k ostatním výsadkovým lodím z dalších křižníků flotily. Když byl výsadek dokončen a základna postavena, Kybertronik vyslal průzkumné jednotky k hranicím sousedních oblastí. Obzvláště pečlivě pozoroval Jotunheim Sector, kde měl sídlo Kartel.

Černá legie postupovala. Mračna Černých legionářů podporována vozidly a bojovými monstry brzy překročila hranice oblasti Niflheim Sector a vstoupila do oblasti Galileo Regio – území Imperiálu. Samgernoth, Vojevůdce nefaritů a nejvyšší velitel zdejších Algerothových sil, stál na vyvýšené skále s Azogarem v ruce, a hleděl na stovky svých vojáků, jak pochodují vstříc imperiální základně a městům v jejím okolí. Byl pyšný na svoji legii, kterou pojmenoval Šedé smrti. Algeroth ho osobně pověřil sestavením této legie a jejím okamžitým nasazením na tomto měsíci. Byla to právě legie Šedých smrtí, která jako první ze všech zúčastněných frakcí provedla invazi na Ganymedes. A nikdo se o ni nedozvěděl včas, díky tomu rušivému signálu.

V tajné základně H1 probíhají přípravy. Velitel přikázal, že do okolí musí být umístěny navigační body. Díky těm pak mohou bauhauské vrtulníky zjistit svou přesnou polohu vůči základně H1 a jejím okolí, aniž by potřebovaly spojení s řídicím střediskem, které stejně nefungovalo. Rozmístění těchto bodů provedou po-

sádky v civilních imperiálních helikoptérách, aby nevzbudily příliš pozornosti. Tohle Falottiho trochu zaskočilo, ale velitel mu vysvětlil, že více informací dostane až těsně před odletem k základně Bratrstva.

Bitva o New Towngate: Městečko New Towngate v oblasti Galileo Regio je poměrně malá osada s přibližně 5000 obyvateli. Ochranu normálně zajišťuje jen několik oddílů Domobrany, ovšem nyní, když generál Orville vyhlásil nejvyšší ohrožení, k němu bylo přiděleno i několik čet Základáků s lehkou technikou. Právě svítalo, když hlídka na předměstí zahlédla na obzoru velké množství pochodujících postav. Při bližším průzkumu dalekohledem vyšla najevo strašná pravda – je to obrovská armáda Černé legie. Hlídka ihned varovala městskou posádku a vyhlásila poplach. Sirény ohlašující napadení nepřitelem se rozezvučely a všichni civilisté se evakovali do centra města, kde se zabarikádovali do sklepů těch nejodolnějších budov.

Okraje města nyní zaplnila Domobrana a Základáci. Město nemělo ochranné hradby ani žádnou zeď, pouze jednoduchý zpevněný val s ostnatým drátem a traverzami proti tankům. Vojáci bleskurychle rozestavěli poziční kulometry a minomety a zalehli do krytů. Čekali, až se Černí legionáři přiblíží na dostřel. Bylo to dlouhé čekání, protože legie se pohybovala klidným tempem. Neměla důvod spěchat...

Vojevůdce nefaritů Samgernothe spatřil, jak se lidé připravují k obraně, ale nevyvedlo ho to z míry. Měl mnohonásobnou přesilu. Nechal přední řady Černých legionářů postupovat normálně dál. Jakmile se přiblížili, vojáci Imperiálu spustili ohlušující střelbu a mnoho z nich postříleli. Ale legionářů bylo příliš mnoho – blížili se stále víc a víc a nakonec se dostali na dostřel svých pušek a tak i oni spustili palbu. Vojáci Imperiálu byli ale proti takovému útoku dobře kryti. Svoji palbou způsobovali Nemrtvým legionářům, kteří nedokázali dobře zaměřit střelbu, velké ztráty.

Samgernothe se rozhodl, že přejde k druhé fázi útoku. Nařídil všem svým deseti Znesvěceným houfnicím, aby spustily palbu na obrannou linii. Houfnice se zastavily a připravily ke střelbě. Po chvíli se ozvalo desetinásobné zasvištění, jak projektily zhmotněné Černé symetrie opustily hlavně. Projektily zářily pronikavým modrým světlem a zanechávaly za sebou modrou ohnivou stopu, jak stoupaly do výšky, udělaly oblouk a zas padaly k zemi. Následovala desetinásobná exploze, taktéž jasně modré pronikavé barvy, a obranný val byl srovnán se zemí a všichni vojáci na něm rozmetáni do okolí.

Samgernothe se ďábelsky zasmál a jeho smích se roznášel po celém širém okolí. Jakmile se donesl až k uším ukrytých civilistů, bylo jim jasné, že obrana padla. Legie Šedých smrtí překročila obranný perimetr a smetla všechny bojeschopné imperiální vojáky, kteří se snažili zastavit její průnik. Brzy Černí legionáři dosáhli obytné zóny – těžkými zbraněmi a náložemi demolovali jednu budovu za druhou.

To málo z vojáků imperiální obrany pochopilo, že konec se blíží. Seskupili se v centru města, aby chránili civilisty tak dlouho, jak to bude možné. Malá skupinka vojáků nasedla do vozidla a odjela směrem k vojenské základně Eagle Fortress, aby informovala generála Orvilla a získala od něj potřebné posily. Než však dorazila k cíli, legionáři Šedých smrtí se dostali až do centra města a utkali se s poslední obranou. Imperiální vojáci se drželi dlouho, ale nakonec všichni padli. Samgernothe rozkázal zajmout všechny civilisty, odvést je zpět do své rostoucí citadely a přeměnit je v nové Černé legionáře. Z města New Towngate zbyly jen trosky.

Černá tma před Michaelovými očima se rozplynula. Hnědá skvrna se postupem času zostříla, koukal na oblohu. Zanedlouho dokázal pohnout rukou a za pár hodin i vstal. Rozhlédl se kolem, aby zjistil, kde vlastně je. Byla to holá, široká tundra. Sednul si a přemýšlel, ještě ho bolela hlava – asi z té rány, ale tohle byla jiná bolest, podivná, jakoby zevnitř. Musel ale řešit jinou věc. Měl na sobě jenom imperiální uniformu a byla mu zima. Neměl na výběr, musel se někam vydat a doufat, že na někoho narazí. Nevěděl kam jde, protože neměl žádnou orientaci, ale lepší než sedět a čekat.

Charles Rousseau strávil posledních pár hodin na poradě velitelů všech útočných křížníků, kteří měli na starosti celý výsadek na Ganymedu a kteří právě plánovali strategii proti Černé legii, jejíž přítomnost na planetě byla před chvílí potvrzena zvědy. Charles nemohl tuhle partu nabubřelých staříků ani vystát. Nejradši by jim všem zakroutil krky, aby tuhle akci dostal na starosti konečně někdo schopný – on. Někdy se až zděsil, kam se jeho myšlenky zatoulaly. Poslední dobou čím dál tím víc nesnášel své nadřizené a vůbec všechny, kdož bojovali ve věci Bratrstva. Což bylo nanejvýš divné, protože jinou filozofii se za celý život neřídil...

Pokud měl k někomu v této místnosti úctu, tak to byl právě Vladimír Bukovski, jeden z nejstarších a také nejschopnějších Inkvizitorů Majoris Bratrstva. Měl na kontě už mnoho úspěšných zásahů proti Černé legii a proto celé operaci zde víceméně velel. Bukovski navrhoval útok s podporou Kartelu, Bauhausu a Imperiálu na Midgard Sector, ve kterém byla přítomnost Legie potvrzena na 65 %. Rousseau si však nemyslí, že je to dobrý nápad. Bauhaus a Imperiál se možná v brzké době podle zpráv dostanou do kleští ze severu a jihu, těžko Bratrstvo může oslabit jejich obranu tím, že po nich bude požadovat asistenci v oblasti Midgard Sector.

Rousseau připomíná, že podle všech informací na východní polokouli neoperují žádné jednotky Černé legie, pouze Bratrstvo, Kapitol a Mishima. Navrhuje spíše zabezpečit celou oblast a zbylými jednotkami podporovat korporace v bojích na západní polokouli. Jakmile zabezpečí východní hranici sektoru Svartalfheim, Marius a Alfheim, bude Bratrstvo moci vrhnout do kompletní ofenzivy směrem na západ. Bukovski přiznává, že tento plán je z dlouhodobého hlediska výhodnější. Ale jak je jasné, Černá legie by nezačínala invazi, pokud by neměla dostatečnou šanci na vítězství. Takže Bratrstvo nejspíše čekají tuhé boje.

Bukovski přikazuje, aby armáda Bratrstva zabezpečila celou oblast a připravila se na vniknutí do oblasti Asgard Sector. Má být také vyslána zpráva Kapitolu, aby provedl to samé a aby se pokusil ovládnout oblast Muspelheim Sector. Mishima má začít operaci v oblasti Alfheim Sector, ale musí také věnovat dostatečnou pozornost obraně, mohla by být totiž snadno napadnuta.

Tak strategická porada štábu Bratrstva skončila a všichni Inkvizitoři se vrátili do svých táborů. Bukovski Rousseaua pochválil – má mnoho schopností, které budou Bratrstvu v budoucnu velmi užitečné. Charles nevěděl proč, ale když mu Vladimír přátelsky položil ruku na rameno, projela jím vůle odporu k tomu starci, který si myslel, že ví všechno nejlíp a že ho může poučovat.

Poručík Charles Brown z imperiální jednotky Beranů se probudil v chladné kamenné místnosti. Naproti němu stál jeden z jeho podřízených, stále oblečený do bojového brnění, i když dosti poškozeného. Od něj se dozvěděl, že byl v bezvědomí po několik dní a že se právě nachází v citadele, která patří nějaké Ilianině nefaritce. On a jeho kolega jsou jediní dva muži, kteří přežili masakr jednotky. Černá legie je zřejmě nechala naživu, aby s nimi mohla cosi udělat.

Do místnosti, která je očividně žalářem, vstupuje dvojice Templářů a odvádí oba zajatce do hlavního sálu citadely. Zde se Brown a jeho kolega setkávají s nefaritkou Arneiou, která velí místní Ilianině legii. Arneia jim vysvětluje, že je nechala naživu, aby donesli svým druhům zprávu – dvě bomby. Ze sousední místnosti přišel další Templář, se dvěma bombami, které se pevně zachytí do masa nositele, takže nejdou nijak sundat. Jednu z bomb nasadil na záda Brownovu kolegovi, který se marně bránil. Bomba se uchytila i skrz brnění. Pak chtěl totéž udělat i Brownovi, ale ten se s tím nesmířil. Využil chvílky nepozornosti a vzal pušku Templářovi, který ho mezitím držel. Stiskl křečovitě kohoutek a dávka kulek prostřílela Templáře skrz na skrz. Brown se postavil a poslal další dávku druhému a pak i třetímu Templářovi.

Pak chtěl zastřelit i Arneiu, ale už neměl munici. Zahodil tedy pušku, zvedl ze země svého kolegu a prchal do nejbližších dveří a dál do první chodby, kterou uviděl. Arneia zalarmovala celou citadelu, ale bylo pozdě. Dvojice prchala bludištěm chodeb, ale bylo jasné, že se ztratila. Po dlouhém bloudění stanula v místnosti, uprostřed které zářil jasným světlem jakýsi portál. Browna rychle napadlo, že jedinou možností, jak z citadely utéct, je skrz tento portál. Jeho kolega však namítá, že implantovaná bomba může kdykoliv vybuchnout, takže by bylo lepší, kdyby zůstal tady. Brown ho tu ale nechce nechat a oba muži tedy prochází portálem.

Oběma mužům se zablesklo před očima. Během vteřiny stáli někde jinde... ale nebylo to známé místo. Vypadalo to na další citadelu. Oba muži se rozběhli do nejnižšího patra, kde skutečně byl východ ven. Cestou zahlédli několik služebníků apoštola Muawijhea – takže tohle byla citadela jeho zdejšího nefarita. Kolegoví ale docházela síla. Zhluboka dýchal. Zvyšoval se mu tep. Bylo mu jasné, že bomba zřejmě co nevidět vybuchne.

Mužů si všimlo několik Vřeštících legionářů. Tasili své zbraně a už se chytali na ně zaútočit. Brownův kolega odmítá pokračovat dál, chce zůstat v citadele – exploze jeho bomby ji alespoň dost poškodí a zaměstná Černé legionáře natolik, aby mohl Brown bezpečně utéct. Brown se nechává přemlouvat a ujišťuje, že armáda i rodina se dozví o jeho hrdinství. Pak se rozběhl zavírající se bránou ven. Brána se zavřela těsně za jeho zády. Brown běžel jak nejrychleji dovedl. Míjel opevnění a zaparkovaná vozidla Černé legie, když v tu chvíli se ozvala ohlušující dunivá rána vycházející od brány citadely. Dveře to skoro vylomilo a škvírami v nich se vyvalil velký mrak prachu a sutin.

Brown se na chvíli zastavil, aby se ohlédl – citadela nebyla až zas tak poškozená, na to byla příliš obrovská. Brown se tedy vydal znovu na cestu. Poznával okolní krajinu. Byl to Alfheim Sector, na opačné straně planety. Nejbližší imperiální základna bude asi dost daleko...

Mezitím z tajné bauhauské základny H1 odstartoval imperiální vrtulník s Wilfredem Falottim a jeho novou týmovou kolegyní Laurou Sternbergovou na palubě. Sternbergová byla naverbována pro tuto misi ve stejnou dobu, jako Falotti a proto také nemá žádné bližší informace. Sternbergová sloužila u Vzdušné flotily jako kartografický a komunikační důstojník. Obvykle pracovala v týlu, daleko od válečných zón, ale to se

nyní změnilo. Ovšem nebála se. Jednak plně důvěřovala Falottimu a jednak doufala, že celá tahle operace nakonec nebude tak složitá, jak se o ní mluví.

Falotti a Sternbergová budou muset poměrně přesně nalézt určené místo, kde potom přistanou a tým techniků umístí první navigační bod. Za pár hodin technici přikázali, aby vrtulník přistál. Vystoupili a odešli na skalní vyvýšeninu, kde několik dlouhých minut něco montovali. Falotti byl překvapen – ti technici měli oči vidně víc informací, než on i Laura. Přesně věděli kde přistát, zatímco jemu nikdo neřekl vůbec nic. Jen na jakou světovou stranu se má vydat.

Tým sestavil velkou, leč dobře skrytou anténu, kterou ihned aktivoval. Falotti si všiml, jak se na radaru objevil její signál a Sternbergová ho mohla zakreslit do taktické mapy. Stejnou proceduru udělají i ostatní týmy, takže nakonec bude mít základna H1 kompletní přehled o leteckém provozu v okolí. Tato síť pomůže koordinovat obranu tajných základen Bratrstva.

James Kowalsky, na palubě lodi *Vanguard*, třídil všechna hlášení a nasbíraná data. Právě procházel hlášení sepsané pro admirála Woola. Zjištěné informace byly moc kusé. De facto se jeho skupině podařilo získat jen rozložení všech korporačních flotil na orbitě, jejich jednotek na měsíci včetně hrubých informací o hlavních základnách. Sektor, souřadnice v něm a přibližná velikost. Sice nic moc, ale bude to muset stačit. Poté začal Jimmy sepisovat zprávu pro CBI.

Zpráva již byla skoro hotová, když tu dostal Jimmy chuť na panáka. Natáhnul se k minibaru. V tu chvíli cosi proletělo vzduchem místy, kde byla ještě před okamžikem Jimmyho hlava. Jimmy jednal reflexivně. Odrazil se od židle a kopem ji poslal za sebe. Přeletěl stůl, který při té příležitosti převrátil. Do stolu se vteřinu poté zavrtalo několik kulek. Jimmy na chvíli vykoukl zpoza stolu a párkrát vystřelil naslepo. V tom mžiku stačil postřehnout jen lidskou postavu, kryjící se za jeho židli.

Přestřelka pokračovala. Jimmy již vypotřeboval dva zásobníky a zbýval mu jen jeden. Přemýšlel co dál. Štěstí mu však bylo nakloněno – náhle se otevřely dveře a v nich stanul člen posádky, přinášející hlášení. Záhadný útočník obrátil svoji pozornost k nově přichozí postavě a vypálil několik ran. Ta se sesula bez jediné hlásky k zemi. Tato chvílka nepozornosti stačila Jimmymu k zamíření a výstřelu. Kula jeho Bolteru se neomylně zakousla útočníkovi do hlavy. Náhle bylo po všem.

Jimmy přišel k postavě za židli a všiml si, že je to člen posádky, kterého několikrát potkal na můstku. Prohledal útočníka a našel jeho doklady. Pročetl si je a hlasitě zaklel. Minutku na to si nechal zavolat Reese a dalšího člena svého týmu. Vysvětlil jim, že tenhle atentátník se musel nějak vetřít mezi posádku. Okamžitě musí být prohledána celá loď a zkontrolováni všichni přítomní. Poté si vzal Reese stranou, ukázal mu nalezené doklady a nařídil mu, aby je co nejrychleji a nenápadně zničil. Nikdo je nesmí najít. Rees schoval doklady k sobě a zavolal si lidi na úklid těl. Ještě jednou se ohlédl na tělo onoho útočníka, agenta kartelové vnitřní bezpečnosti služby BII...

Pustinou oblasti Galileo Regio šla dvojice agentů IKB – těch agentů, které Paxton poslal, aby se vrátili na základnu Eagle Fortress a doručili fotodokumentaci citadely. Byli již smířeni s tím, že jejich kolegové – i velitel – padli v boji, když se snažili zpomalit postup Černé legie. Základna byla ještě nějakých devadesát kilometrů daleko a oba agenti byli už zcela vyčerpaní. Když už to vypadalo, že padnou k zemi vyčerpáním, v dálce za svými zády zaslechli přibližující se hluk motoru. Ohlédl se a spatřili malé vojenské terénní vozidlo s insigniemi Imperiálu.

Vozidlo si jich všimlo a zastavilo. Uvnitř seděla dvojice imperiálních vojáků, jeden z nich na agenty namířil puškou a požadoval jejich identifikaci. Když zjistil, že to jsou kolegové, kteří míří do základny, aby generálu Orvillovi doručili fotodokumentaci, nechal je nastoupit. Vysvětlil jim, že on a jeho kolega jedou z města New Towngate, aby v Eagle Fortress požádali o posily. Voják ale přiznává, že město je zřejmě už zničené, protože obrana padla. Za hodinu vojáci dorazili do základny.

Generál Orville přijal fotografie citadely a vyslechl si i varovné hlášení, že Černá legie napadla New Towngate a nyní již zřejmě postupuje dál do vnitrozemí. Všechny ozbrojené jednotky Imperiálu byly už mobilizované a připravené kdykoliv kdekoliv zasáhnout.

Paxton stále bloudil tundrou kdesi na Ganymedu. Nekonečná rovina na všechny strany a nikde nikdo. Po čase se na obzoru objevil jakýsi mrak, Michael se tedy stočil a šel tím směrem. Jak se blížil víc, tak mu to bylo jasnější. Nebyl to mrak, ale kouř – kouř z nedávno sestřelené lodě. Zjistil, že se jedná o zásobovací loď některé z korporací. Bylo mu to jedno, hlavně že najde něco k jídlu a nějaké oblečení. Oba piloti byli mrtví a kokpit stále hořel. Začalo se stmívat a Michael se rozhodl, že tu raději přečká noc.

Mezitím na orbitě kapitán Anderson obdržel nový rozkaz – najít a zneškodnit loď Černé legie. Tak pátrací formace tří lodí (jednou z nich byla *HSSS Victory*) se vydala hledat nepřátelskou flotilu. Po několika hodinách se na radaru objevil neznámý objekt – ten samý, co *HSSS Victory* minule unikl. Tentokrát se mu to ale nepodařilo, protože ho imperiální lodě obklíčily ze všech stran. Vyšlo najevo, že je to dálkově řízená průzkumná loď Černé legie. Byla tedy ihned zničena. Trojice lodí ještě chvíli prohledávala oblast, ale když dlouho nemohla nic najít, otočila se zpět ke Ganymedu. Po nějaké chvíli však radar začal opět varovně pípat. Na obrazovce se objevily desítky malých i velkých puntíků, všechny se přibližovaly směrem k trojici...

Nebe nad oblastí Muspelheim Sector bylo jasné; Slunce, ač velmi vzdálené, svítilo nádherně a na obloze se tyčil Jupiter v celé své kráse. Nad pustinou létali jestřábi a lovili drobné savce na zemi. Ze skupinky jestřábů se oddělil jeden, takový vzrostlejší, a vzdaloval se od svých kolegů mimo loviště. Křídla měl roztažená a plachtil naprosto nehlučně. Otáčel trhavě hlavou a pozoroval krajinu pod sebou, jako by hledal tu nejmenší a nejskrytější myš. Ale potrava, to nebylo to, co hledal....

Svým loveckým plachtěním přeletěl nízké skalnaté pohoří a jeho bystré oči ihned zaregistrovaly obrovskou stavbu. Tyčila se do výšky bezmála 320 metrů a zabírala asi dva kilometry čtvereční. Byla to citadela, patřící Semaiovu nefaritovi. Okolo citadely se hemžily tisíce vojáků a bojových vozidel, jakoby se seskupovaly na nějaký přesun, který mohl každou chvíli nastat. Jestřáb citadelu několikrát obkroužil a poté se elegantním plachtěním vrátil zpět odkud přiletěl. Všechny údaje, včetně videozáznamu, byly pečlivě uloženy v paměťových obvodech Shrike, jestřába-androida – tajné sondy Kybertroniku...

Jimmy letěl se svým týmem do základny Kartelu v oblasti Jotunheim Sector. Admirál Wool si totiž vyžádal jeho a tým na povrchu Ganymedu, protože potřeboval mít po ruce rozvědku. Přišli totiž nové rozkazy od Bratrstva, které se admirálovi vůbec nelíbily. Jimmymu se cestou honily hlavou myšlenky a obrazy posledních pár dní. Pořád nedovedl pochopit, proč kartelová bezpečnostní služba BII vyslala agenta, aby zavraždil jiného agenta Kartelu. Možná Kartel přestal Jimmymu důvěřovat, možná se ho chtěl zbavit, protože byl příliš těsně spojen s Kapitolem.

Wilfred Falotti, Laura Sternbergová a tým techniků se vrátili zpět na základnu H1. Zde již čekaly všechny těžké bojové helikoptéry Panzercopter Mk. 1 a jejich posádky. Velitel základny ještě jednou vysvětlil celou situaci a připomněl, že základny Bratrstva musí být chráněny za každou cenu – a musí také zůstat náležitě utajeny. A to dokonce i před zraky ostatních korporací. Proto mají všichni členové základny H1 povolení zakročit proti komukoliv, kromě jiných bauhauských jednotek a jednotek Bratrstva. Rozkaz vydala sama Inkvizice.

Falotti chce vědět, co je na těch základnách tak důležitého, že musí zůstat utajeny, ale velitel nechce nic vysvětlovat. Prý je to přísně tajné. Potom je nahlášen rozchod a posádky se vrací ke svým strojům. Falotti tu má svůj Panzercopter Super, ovšem nehodlá ho ztratit v boji o něco, o čem nesmí nic vědět. Svě obavy sdělil Sternbergové, která mu slíbila, že se pokusí vypátrat nějaké informace. Ovšem nyní musí splnit rozkaz a odletět k základnám Bratrstva. Falotti si vzal Sternbergovou na palubu, zbylé tři členy posádky doplnil sám velitel základny. Což je komplikace, protože pokud budou Wilfred a Laura chtít něco zjistit, ihned budou odhaleni a dost možná i rovnou nahlášeni. Jedinou možností je přemluvit ostatní členy posádky ke spolupráci. Zatím však nic podniknou, uvidí jak se situace vyvine.

Velitel základny ještě připomněl, že pokud se posádky vrtulníků dostanou během svého mise do kontaktu s jednotkami jiných korporací, mají povědět zakrývací příběh – že Bauhaus vyslal tyto helikoptéry, aby odhalil skryté základny Černé legie. Letka helikoptér se poté konečně vznesla a rozdělila do pěti určených skupin, HS 1 až HS 5. Každá z letek se vydala na jinou stranu, což znamenalo, že základna H1 leží uprostřed. Falotti se připojil k letce HS 2.

Kapitol dostal zprávu od Bratrstva, aby vnikl do oblasti Muspelheim Sector, zatímco Mishima měla vniknout do oblasti Alfheim Sector. Kapitól vzal příkaz na vědomí a poslal do oné oblasti průzkumné jednotky. I Mishima, ačkoliv nebyla příliš ráda, že se Bratrstvo plete do její operace, poslala průzkumníky. Průzkumné jednotky obou korporací se však vrátily do svých domovských základen se špatnými zprávami.

Oblast Alfheim Sector ovládají legie Muawijhea, pod vedením Nefaritského vojevůdce Zeentixe, ďábelského stratéga. Zeentixova legie, známá také jako Zabijáci myslí, již provedla několik menších přepadů odlehlých imperiálních osad.

Oblast Muspelheim Sector ovládají zas přísluhovači Semaie. Zdejším nejvýše postaveným velitelem je Nefaritský vojevůdce Berngethor, který velí své Legii Podvodů. Ta právě dokončila své přípravy, opustila opevněné okolí citadely a vydala se do širých pustin, aby šířila zlo a zkázu.

Bratrstvo tedy zůstalo ve svém snažení víceméně osamoceno. Jeho průzkumné jednotky se však vrátily z oblasti Asgard Sector s dobrými zprávami – oblast není nikým obsazena. Skoro to vypadá, jako by byla připravena pro jednu velkou bitvu všech frakcí, která rozhodne o osudu Ganymedu...

Paxton se probral, svítalo. Slunce tu bylo malinké, asi o polovinu menší, než vypadá z Victorie, na obzoru jednoznačně dominoval majestátní Jupiter. Byl nový den. Paxton si vzal vše, co potřeboval z vraku havarované zásobovací lodě, včetně malého revolveru – pro všechny případy. Vydal se opět směrem, ve kterém odhadoval nějaké imperiální město. Ušel několik kilometrů a v dáli uviděl skupinu postav, která se přibližovala. Za malou chvíli si uvědomil, že to může být jeho záchrana. Rozběhl se tedy postavám naproti. Pravda nebyla patrná až do chvíle, než byl už příliš blízko.

Byl to oddíl Černých legionářů, pravděpodobně napadená hlídka – několik z nich mělo střelná poranění a kulhalo. Michael už sahal pro zbraň, ale ruka se mu zastavila. Už ho přeci dávno museli vidět. Legionáři šli stále stejným tempem a jeho bez povšimnutí minuli. Michaelovu pozornost však upoutala dvojice terénních džípů, která právě přijížděla. Podle vlajek patřily Imperiálu.

Mezitím na vysoké orbitě Ganymedu došlo ke střetu *HSSS Victory* a jejích dvou doprovodných lodí s početnou flotilou Černé legie. Imperiální lodě marně bojovaly s přesilou – jejich děla a torpéda nemohly ani zdaleka stačit na takovou přesilu. Černá legie nejprve zničila motory velící lodi a pak pozvolna ničila obranné systémy. Postupně ji vyřadila téměř všechnu. Posádka se nemohla evakuovat, nepřátelské lodě totiž ničily vše, co *HSSS Victory* opustilo. Když už nebyla žádná obrana možná, vyslala Černá legie malé transportní výsadkové lodě, aby přistály v hangárech a vysadily spoustu Legionářů. Jejich úkolem bude získat co největší množství důležitých strategických informací Imperiálu.

V kartelovém velitelství v oblasti Jotunheim Sector probíhala debata důstojníků. Admirál Wool byl velmi rozrušen současnou situací. Z rozkazu Bratrstva má Kartel provést pozemní útok v době, kdy Černá legie masakruje flotilu Imperiálu. Ani ostatní přítomní důstojníci nebyli zrovna v dobré náladě, raději by šli na pomoc Imperiálu. Ale rozkazy byly jasné. Pobočník Sujonaro byl admirálem vyslán, aby informoval Bratrstvo o tom, co se děje na orbitě. Admirál doufal, že Bratrstvo situaci vezme na vědomí a změní rozkazy.

Major Michael Argent mezitím připravil návrh taktiky: Kartel má k dispozici šest taktických střel Homeliness s dalekým dostřelem. Pomocí nich by bylo vhodné nejprve oslabit obranu citadely ležící v oblasti Midgard Sector a poté provést výsadek pěchoty. Na podporu by mohlo být vysláno jedenáct helikoptér H500 a dokonce i dvě výkonné útočné helikoptéry KA-1000. Podle hlášení je citadela malá a slabě chráněná, takže by útok mohl vyjít. Proti Černé legii na pláních by pak Argent vyslal jedenáct helikoptér Lazarus. Ty by po vyčištění plání mohly navíc podpořit útok na citadelu. Plukovník Ludwig Karris tuto taktiku podpořil.

Defenzivní letka HS 2 s vrtulníkem Panzercopter Super směřovala na jih. Za pár hodin dorazila k velké průrvě v zemi. Sternbergová zkontrolovala souřadnice, které dostali od velitele. Souhlasily. Letka se snesla níže a zjistila, že na dně průrvy se nachází několik nenápadných budov. Vypadaly jako sklad, navíc dávno opuštěný. Rozhodně ne jako vojenské či vědecké stanice. Helikoptéry vletěly do průrvy a opatrně klesaly. Pro piloty to bylo náročné, protože průrva byla relativně úzká a hrozilo, že stroje zavadí listy rotoru o skalní stěny. Nakonec ale všechny přistály, i když přistání velkého Panzercopteru Super bylo poněkud těžkopádné. Sotva Falotti otevřel dveře kabiny, z jedné budovy vyšel muž zahalený v hábitu...

Charles Brown šel skalnatým údolím vstříc nejbližší základně Imperiálu, která se nachází na hranicích s oblastí Nicholson Regio. Jak putoval krajinou, postupně se dostával do známé oblasti – zde před několika lety vedl výcvikovou operaci. Vyšplhal na nejvyšší bod, aby se rozhlédl po okolí. Spatřil však něco, co ho zarazilo – imperiální základna ležící na obzoru byla zdevastována. Jasně viděl poničené obranné zdi a budovy, ze kterých se stále kouřilo. Dostal záchvat zuřivosti a zoufalství. Jeho jediná naděje byla zničena. Sám a nezbrojen, uprostřed pustiny dlouho nepřežije. Přesto však slezl ze skály a vydal se směrem k troskám. Doufal, že tam nalezne alespoň nějaké nepatrné zásoby a hlavně zbraň.

Když dorazil do základny, mohl si zblízka prohlédnout tu zkázu. Země byla pokryta krátery, takže základna musela být napadena buď dělostřelectvem, nebo bombardéry. Netušil, kdo za tím může stát. Nebyla ušetřena jediná budova a všude po okolí se válely spálené mrtvolky personálu i vojáků. Procházel mezi troskami a hledal něco, co by mu mohlo pomoci. Náhle v blízkosti uslyšel nějaké hlasy – byli lidské. Opatrně se přiblížil k místu, odkud vycházely. Z úkrytu spatřil pětičlennou skupinku kapitolských Speciálních mariňáků. Nebyli zrovna ostražití, zbraně měli přehozené přes ramena a o čemsi se bavili. Nevypadalo to, že očekávají nějaké nebezpečí.

Brown se rozhodl, že využije momentu překvapení. Opatrně se blížil mezi troskami budov a dostal se tak na dosah k jednomu z mariňáků, který byl k němu otočen zády. Popadl železnou tyč, která se válela na zemi a vyrázil k útoku. Rozmáchl se a vši silou udeřil mariňáka do hlavy. Ten okamžitě padl k zemi a během pádu

upustil svoji pušku M50. Brown ji mistrně chytil v letu a během zlomku vteřiny už mířil na zbylé čtyři mariňáky. Ti se na nic nezmožili, stáli zaražení.

Brown je přinutil, aby odhodili své zbraně a lehli si čelem k zemi. Mezitím zkontroloval okolí – nikdo jiný tu už nebyl. Ptal se mariňáků, co tu dělají a ti mu odpověděli, že před pár dny v dálce zaslechli zvuky bombardování, nebo dělostřelby. Rozhodli se, že se sem podívají a tak našli tuto základnu. Přemlouvají Browna, aby jim vrátil zbraně a vydal se s nimi do kapitolské základny. Celé okolí se totiž stejně hemží Legionáři. Brown se uklidnil. Přemýšlel. Stejně nevěděl, co se zajatci bude dělat. Nemohl je ani spoutat. Souhlasil tedy. Mariňáci se zvedli ze země a pomohli svému zraněnému kolegovi na nohy. Pak se všichni vydali do hlubin oblasti Nicholson Regio, kde měl Kapitol základnu.

Imperiální džípy naložily vyčerpaného Paxtona a pokračovaly v cestě do základny Eagle Fortress. Dorazily k ní poměrně rychle. Paxton se dal do pořádku, umyl se, najedl a trochu prospal. Pak ho zavolal generál Orville. Generál se Paxtona vyptával, jak to, že ho Legionáři nechali být, ale ten pro to neměl žádné vysvětlení. Paxton má napsat podrobné hlášení a být připraven na nové nasazení. Bratrstvo totiž plánuje velký útok na Černou legii.

Křižník *HSSS Victory* se neměl čím bránit a zdálo se, že bude zničen, ale loď Legie najednou přestaly střílet. Nastalo mrazivé ticho, které bylo pro posádku snad ještě horší než dunivé zvuky vybuchujících raket. Najednou se loď otřásla a začalo takové podivné vrzání kovu, po několika minutách už bylo jasné, co to bylo. První z výsadkových lodí přistály, brzy už po lodi pochodovaly desítky Černých legionářů. Kapitán Anderson sledoval taktickou obrazovku, na které byl schématicky znázorněn postup nepřítele. Časem se už téměř celá loď červenala. Kapitán neměl jinou možnost – interkomem rozkázal posádce, aby se shromáždila u můstku, který musí být chráněn za každou cenu. Zahájil autodestrukční sekvenci – za necelých pět minut loď exploduje.

Kapitán se zapojil do zoufalého boje – posádka bránila lodní můstek ze všech sil. Nemohla vpřed a ustoupit už nebylo kam. Do autodestrukce zbývala už jen jedna minuta. Všem bylo jasné, co to znamená – položí životy za Imperiál. Ovšem po chvíli se odpočet zastavil. Kapitán narychlo svolal své důstojníky, aby zjistili, co se děje. Černá legie pravděpodobně pronikla do hlavního počítače a autodestrukci vypnula. Posádka teď musela za každou cenu zničit databázi obsahující citlivé informace ohledně ozbrojených sil Imperiálu, ovšem velmi rychle zjistila, že počítače jsou zablokovány – s nejvyšší pravděpodobností zásluhou Černé symetrie.

Anderson tedy vlezl do servisní šachty a doplazil se až k paměťovým obvodům, které jednoduše zničil ručním granátem. Když se vrátil na můstek, porada pokračovala. Důstojníky napadlo, že by ještě bylo možné aktivovat záložní trysky. Loď s nimi sice nemůže Černé legii v žádném případě uletět, ale k tomu ani sloužit nebudou. Anderson s jejich pomocí chce vletět na orbitu Jupiteru a provést jeden oblet planety. Gravitační síla planety vymrští *HSSS Victory* zpět do blízkosti Ganymedu.

Ovšem je tu problém – protože jsou primární motory lodi zničené, nebude moci svůj nekontrolovatelný let nijak ubrzdít a pravděpodobně shoří v atmosféře. Kapitán však hodlá včas opustit loď v záchranných kapslích. Loď bude průletem atmosférou zničena a s ní i všichni Černí legionáři na palubě. Důstojníkům se tento plán zamlouvá a tak se ihned pouští do práce. Pomocné trysky jsou zapojeny na plný výkon a loď vyrazila na cestu.

Plukovník Ludwig Karris zahájil svůj útok na citadelu v oblasti Midgard Sector, která patří Demnogonisovu Nefaritskému vojevůdci Hurgentusovi. Operace šla přesně podle plánu. Planina kolem citadely byla poseta stovkami Černých legionářů. Podle dvou Inkvizitorů stojících opodál, dohlížejících na průběh ofenzívy, se jednalo o Znesvěcence a Vojáky náказы. Z citadely zbyla jen kouřící sutina, kolem které se rozprostíral zelený oblak nějakého plynu. Všechny jednotky se držely v uctivé vzdálenosti. Po odpálení taktických střel TLRM-1 byl odpor Legie slabý. Celá bitva trvala jen několik minut. Vycvičení Doomtroopeři si snadno poradili se zbylou obranou a citadela samotná byla rychle rozstřílena na kusy bojovými helikoptéry.

Protiútok Černé legie prý řídil z věže citadely nějaký Kacíř v zeleném plášti a maskou z lidské kůže na obličej. V ruce třímal veliký obouruční meč. Nejspíše o něm teď debatovali oba Inkvizitoři. Karrisovi to bylo úplně jedno, kdo velí protivníkům. Při náletu tento Kacíř zmizel uvnitř citadely a Karris doufal, že je nadobro pohřben.

Ted' po boji měl v úmyslu nechat celou oblast vyčistit ohněm, když tu náhle uslyšel střelbu. Otočil se a povšiml si pěti Samurajů, kteří pomáhali Kartelu v útoku na citadelu. Samurajové z ničeho nic začali útočit na své spolubojovníky. Dva jeho kapitáni leželi na zemi v kaluži vlastní krve. V příští vteřině se sesul k zemi jeden z Inkvizitorů s mečem zaraženým mezi lopatky. Druhý Inkvizitor ani na okamžik nezaváhal a pronesl nějakou nesrozumitelnou větu. V ten moment mu z rukou začaly šlehat modro-bílé plameny, které zasáhly

nejbližší dva útočníky a doslova je upekly za živa. Souběžně s tímto nadpřirozeným útokem se ozvaly výstřely a zbylí tři útočníci popadali v dešti kulek. Karris ohromeně zíral na tu spoušť před sebou a snažil se pobrat vše, čeho byl svědkem. Teprve po minutě se podíval na postavu vedle sebe, třímající útočnou pušku. Nelidsky rychlým způsobem ji zase schovala a otočila se na Karris s nevyřčenou otázkou 'Co dál?'. Byl to kapitán Chaseurů z Kybertroniku.

Když bylo po všem, Karris si pročetl hlášení. Několik skupinek Samurajů se z ničeho nic obrátilo na své spolubojovníky z Kartelu a provedlo doslova sebevražedný útok. Proč? Čeho by tímhle zbabělým útokem Mishima dosáhla? A vůbec, vždyť to není ani její styl. Zbylý Inkvizitor se dožadoval okamžitého tažení do Marius Regio. Prohlašoval něco o nutné křížové výpravě proti Mishimě. Karris byl ale uvážlivý člověk. Vše se musí nějak vysvětlit. Nechal si neprodleně zavolat agenta Kowalského, protože zřejmě jen on zná odpovědi...

Wilfred Falotti, Laura Sternbergová a ostatní členové posádek promlouvali s mužem z tajné základny Bratrstva. Ovšem jediné co řekl bylo, že základna je velmi důležitá a že Černá legie se o ní dříve či později dozví. Také prozradil, že tahle základna i ty ostatní nikdy žádnou obranu mít neměly. Bylo to z důvodu utajení, ale to nyní muselo být zmírněno. Bratrstvo nepočítalo, že Ganymedes postihne takovýto globální konflikt a proto věřilo, že si základny jednoduše nikdo nevšimne. Situace je ale jiná a základny nutně potřebují pomoc.

Bitva o Galileo Regio: Základna Eagle Fortress vyhlásila nejvyšší poplach – předsunuté hlídky zpozorovaly blížící se legii nefarita Samgernotha. Základáci, Zákopníci, Útoční zákopníci, Úderní zákopníci, Zákopnická kavalerie a speciální jednotky Ringerů se připravili k obraně – rozsáhlý systém zákopů obklopoval celou základnu a prakticky zaručoval její odolání i před tím nejtěžším útokem. Generál Orville nechal rozmístit také velké množství pozičních zbraní, jako jsou kulomety, granátomety, minomety, tarasnice, kanony a houfnice. Eagle Fortress byla největší vojenskou instalací na celém Ganymedu a měla téměř nevyčerpatelný zdroj vojenského materiálu.

Když byly všechny pěší a jezdecké jednotky na svých místech, na bitevní pole se dostavila i vozidla – hlavně pedipulátory Hurikánochod všech modelů. Jejich dlouhé nohy jim umožňovaly snadno překračovat zákopy a ničit protivníka na všech pozicích. Ale legie měla s sebou dělostřelectvo, které mohlo snadno zákopové systémy přestřelit a útočit tak rovnou na vojenské budovy. Generál Orville netušil, jestli bude dělostřelectvo dost silné, aby dokázalo mohutné opevnění základny nějak prorazit, ale pro všechny případy počítal s tím, že ano.

Černá legie se přiblížila za hodinu. Byla obrovská, početní převaha zde byla už na první pohled. Ale Orville věděl, že více než 50 % z této masy vojáků tvoří Nemrtví legionáři, kteří jsou jen o něco málo víc, než jen cvičné cíle. Sledoval bitevní pole dalekohledem z nejvyšší věže základny, obklopen ostatními členy štábu, kteří na taktických stolech posuňovali modely pěchoty a vozidel.

Pak došlo k útoku. Samgernoth zahájil palbu ze svých Znesvěcených houfnic – přímo na zákopové linii. Imperiál taktéž zahájil palbu ze svých pozičních zbraní. Legionáři padali po desítkách, ale stále se přibližovali. Bitevní tanky a transportéry Černé legie se řítily přímo proti zákopům a zasypávaly je mohutnou palbou ze všech možných zbraní. Byl to chaos. Mnoho vozidel obou stran se zničilo navzájem, takže hlavní část bojů zůstala na pěchotě. A v tom měla výhodu Černá legie – Řvoucí fúrie, Razidě a Pretoriánští stopaři vyzbrojení těžkými zbraněmi postupovali neohroženě vpřed a kosili imperiální vojáky.

Na některých místech zákopů vyhrával Imperiál, jinde zase Černá legie. Boj byl velmi vyrovnaný. Pak se ale stalo něco zvláštního – Černá legie zastavila svůj postup a pomalu se stahovala zpět. Orville to nechápal, vše sledoval dalekohledem a jasně viděl, jak Centurioni vydávají povel, aby se jejich podřízení vrátili zpět. Na pahorku stál Samgernoth s Azogarem vztyčeným do nebe a mával jím na znamení, aby se všechny jeho jednotky stáhly. Tohle nebylo obvyklé jednání Černé legie. Ta se nikdy z žádné bitvy nestahovala. Orvillla ihned napadlo, že Samgernoth zřejmě od ostatních Nefaritských vojevůdců dostal nějakou zprávu. Za pár chvil byla Černá legie pryč. Bitva trvala asi 45 minut. Orville si ihned nechal zavolat Michaela Paxtona a rozkázal mu, aby se vydal za legií a nepozorovaně ji pronásledoval. Musí zjistit, kam se stahuje a hlavně proč...

Michael Paxton mobilizoval svůj tým agentů IKB a vzal s sebou ještě dva oddíly Základáků. Nebylo by moudré sledovat Legii s velkou armádou – mohla by rychle zjistit, že ji někdo pronásleduje. Paxton si vyžádal trojici obrněných transportérů typu Vermin a všechny své muže do nich naložil. Když bylo vše připraveno, transportéry se rozjely v bezpečné vzdálenosti od posledních vojáků Černé legie.

Falotti, Sternbergová a ostatní se přesunuli do tajné základny. Ukázalo se, že její vnější nevábny vzhled je jen zástěrka. Uvnitř byla základna dobře zařízena a obydlena přibližně dvaceti Bratry. Posádky helikoptér

byly zavedeny na ubikace, avšak do ostatních částí jim byl zakázán přístup, aby nebylo prolomeno utajení. Tohle ovšem nemohlo nijak bránit zvědavé Sternbergové vyrazit na výzvědy. Když všichni usnuli, opatrně se vykradla z místnosti a vydala se dlouhou chodbou lemovanou dveřmi. Na konci chodby byly velké pancéřované dveře, které šly otevřít jen po zadání kódu.

Vydala se tedy prozkoumat jednotlivé místnosti. Byly to kanceláře, knihovny a meditační komory, nic neobvyklého u základny Bratrstva. Namátkou listovala nějakými knihami, ale byly psány latinsky, takže jim nerozuměla. Prohledávala zásuvky v pracovních stolech, ale obsahovaly jen kancelářské potřeby. Nic nenasvědčovalo tomu, že tu probíhá něco, co si zaslouží takového utajení. Pak ale v odpadkovém koši našla jediný zmuchlaný papírek. Roztáhla ho a spatřila číselnou kombinaci – očividně kód k těm dveřím. Pak se vrátila zpět do postele a usnula.

Pronásledování Černé legie pokračovalo dobře. Paxton a jeho týmy sledovali Černou legii, jejíž vojáci běželi ze všech sil, jako by před něčím utíkali – nebo někam pospíchali. Bylo to chování nadměru neobvyklé. Paxton pronásledoval Legii podél hranice oblastí Perrine Regio a Niflheim Sector, za několik hodin to už byla hranice Barnard Regio a nakonec se Legie zastavila u oblasti Muspelheim Sector. Zde čekala několik desítek minut, než se v dálce objevila druhá Legie, patřící Semaiovu nefaritovi Bergethorovi. Obě Legie se spojily v jednu obrovskou sílu a pokračovaly přes Barnard Regio až k hranicím Nicholson Regio, přičemž cestou nemilosrdně drtily jakýkoliv odpor. Paxtonovi bylo jasné, kam táhnou – do oblasti Asgard Sector, poslední oblasti, která není nikým obsazena. Paxton urychleně poslal zprávu generálu Orvillovi.

Radiová zpráva od Paxtona byla velmi rušená, ale přesto jasná. Orville nařídil okamžitě připravit všechny pozemní a letecké síly k přesunu do oblasti Asgard Sector a taktéž vyslal posly do základen všech ostatních korporací a také Kartelu a Bratrstvu. Ve zprávě uvedl Paxtonovo zjištění a také informaci o přepokládané síle Černé legie. Poslové se vydali na cestu letecky, takže všechny lidské základny na Ganymedu dostaly zprávu ještě ten stejný den. Orville doufal, že ostatní korporace s Imperiálem spojí síly a budou bojovat proti společnému nepříteli, obzvláště když je tu Kartel. O Bratrstvu nepochyboval, ale Kybertroniku moc nevěřil. Každopádně během obléhání Eagle Fortress přišla armáda Imperiálu o poměrně velké množství vozidel a i lidské ztráty byly velké. Rozhodně by nemohla Černou legii porazit sama.

Generál Thomas Gordon přijal zprávu od Orvilla vážně – jeho průzkumné letouny totiž zrovna taktéž objevily nevysvětlitelné přesouvání jednotek Černé legie do Asgard Sectoru. Legie patřící Samgernothovi a Bergethorovi se spojily s legiemi patřící Ilianině nefaritce Arneie, Muawijheovu nefaritovi Zeentixovi a Demnogonisovu nefaritovi Hurgentusovi. Všichni tyto nefarité se osobně ujali vedení svých legií, zatímco citadelám zatím veleli jejich nejloajálnější služebníci. Generál Gordon nechal mobilizovat všechny své dostupné jednotky a snažil se zabránit Černé legii vstupu do oblasti Asgard Sector. Jenomže spojená Černá legie byla jednoduše příliš obrovská, počty jejích pěších vojáků dosahovaly desetitisícům, k tomu zde byly tisíce vozidel a letounů. Ozbrojené síly Kapitolu neměly sebemenší šanci v postupu zabránit a tak Gordon vydal rozkaz, aby jednotky ustoupily Legii z cesty.

Tak se spojená Černá legie dostala podél hranic oblastí Muspelheim Sector, Alfheim Sector a Marius Regio až do cílové oblasti Asgard Sector. Když Legie míjela Marius Regio, území zabrané Mishimou, generál Ichizo Takahashi poprvé spatřil její neskutečnou velikost. Takahashi právě příliš nevěřil varovné zprávě od Orvilla. Považoval ji jen za falešnou výmluvu, kterou Imperiál zbaběle vyslal, aby zabránil vlastní porážce. Ale nyní na vlastní oči viděl, že zpráva byla pravdivá. Dokonce Černá legie postupovala rychleji, než Orville předpokládal. Takahashi udělal chybu, že Imperiálu nevěřil již napoprvé – odmítl mobilizovat pohraniční vojenská stanoviště, která dosud vybudoval, a tak ta nyní nebyla vůbec na nic připravena. Černá legie smetla všech devět vojenských stanic, přičemž neutrpěla žádné významné ztráty. Samurajové bojovali čestně až do konce, Legie měla přesilu tisíc vojáků na jednoho.

Generál Aaron Graham, velitel jednotek Kybertroniku, již před několika dny vypustil desítky maskovaných průzkumných sond po celém Ganymedu, takže o přesunu Černé legie dobře věděl. Neměl ale žádné racionální vysvětlení, proč se přesouvají a nechávají tak své citadely téměř bez obrany. Vyslaní průzkumníci však přinesli zajímavou zprávu – všechny citadely byly obklopeny zvláštním magickým polem, kterým nemůže nic prostoupit, kromě Černých legionářů a jejich techniky. Dokonce i trosky citadely patřící Demnogonisovu nefaritovi Hurgentusovi se obklopile tímto zvláštním polem. Zřejmě je v podzemních prostorách ukryto nějaké zařízení, které taktické střely Kartelu nezničily.

Část bauhauské flotily, které velí vévoda Manfred Karlstein, měla již od počátku invaze za úkol přiblížit se ke Ganymedu dost blízko na to, aby mohla poskytnout podporu pozemním jednotkám prostřednictvím orbitálního bombardování. Vévoda Karlstein se však právě dozvěděl, že se k jeho lodi blíží kartelový křižník třídy Dominance, jehož kapitán požaduje vysvětlení důvodu přítomnosti. Karlsteina napadlo, že účel jeho flotily byl nějak vyzrazen a nyní hrozí, že od Kartelu dostane vysokou pokutu. Proto začal svoji flotilu vydávat za zásobovací.

Jedna z vévodových doprovodných lodí však zjistila, že onen kartelový křižník je *Panama* – ten se prý před dvěma měsíci ztratil v Pásu asteroidů a podle rozvědky je nyní plný kacířů, kteří se vydávají za členy Kartelu. Kapitán lodi je překvapen tímto zjištěním, ale nechce nijak zasahovat. Informuje velící loď a nechává vévodu, aby o dalším postupu rozhodl on. Jenomže vzápětí přichází hlášení, že *Panama* nabíjí zbraně a hodlá střílet na vévodovu loď. Kapitán bez váhání vydal rozkaz neprodleně zahájit palbu a zrádný křižník zničit.

Posádka lodi *Panama* však ve skutečnosti střílet vůbec nechtěla a proto byla velmi překvapena, když do trupu narazila těžká torpéda jedné z bauhauských lodí. Kapitán vyhlásil bojovou pohotovost a nařídil opětovat palbu. Zároveň nechal vyslat krátkou zprávu na Ganymedes, ve které informuje základnu Kartelu, že část flotily Bauhausu je zrádná. To už ale střílely všechny lodě vévodovy flotily a *Panama* dostala mnoho vážných zásahů, při kterých přišla o zbraně. Kapitán tedy nařídil ústup a ukrytí se za jeden ze sousedních měsíců, kde se bude snažit opravit poškození. Poté hodlá odletět k Luně.

Bogues se probudil z bezvědomí a nic si nepamatoval. Všude kolem něj byla tma, jen odkudsi od země pronikal malý proužek světla, který Boguesovi dokazoval, že se nachází uprostřed nějaké místnosti. Bylo jasné, že jde o místnost bez oken – pruh světla vycházel zpoza dveří. Ve vzduchu byl cítit střílný prach a pot. Náhle se pruh světla přerušil – bylo jasné, že za dveřmi někdo stojí. Poté v zámku zachřestil klíč a dveře se otevřely. Místnost se rozzářila světlem.

Muž Boguesovi přikázal, aby okamžitě vstal. Ten se tedy ze všech zbylých sil zvedl ze země. Šlo to těžce, svaly v pažích a nohách byly ochablé. Obličej měl umazaný od zaschlé krve a několik zubů bylo vyraženo. Muž říká Boguesovi, aby ho následoval – prý mu chce vysvětlit, proč tu je a co ho čeká. Bogues tedy vykročil... a při tom zjistil, že žádné z jeho zranění už nebolí, kosti byly opět pevné, vyražené zuby dorostly. Bogues si tohle nedovedl nijak vysvětlit. Muž ho ale ujišťuje, že se všechno dozví.

Černé legii nic nestálo v cestě. Ještě téhož večera dosáhla do oblasti Asgard Sector, aniž by ji v tom dokázal někdo zastavit. Masa pěších vojáků, bojových monster, vozidel a letounů se zastavila, jako by se chtěla utábořit. Ze zástupu bytostí vykročila pětice vysokých postav – Berngethor, Samgernoth, Arneia, Zeentix a Hurgentus. Setkali se na malém plácku, který byl ze všech stran obklopen čekajícími jednotkami. Chvilí spolu rozmlouvají o nadcházejícím dlouho připravovaném plánu. Když zjišťují, že lidské frakce je nejsou schopny v tuto chvíli ohrozit, zahajují onen plán.

Pětice se začala koncentrovat. Okolo postav se objevila pronikavá modrá záře, která brzy zavalila celou planinu. Bylo to tak jasné světlo, že nikdo nemohl vidět, co se děje v jeho epicentru. Černí legionáři začali před světlem ustupovat – ne proto, že se ho báli, ale spíše proto, aby mu udělali místo. Nakonec měla osvětlená planina asi čtyři kilometry čtvereční. Nad touto polokoulí Ganymedu se již stmívalo, ovšem díky světlu to nebylo vůbec znát. Záře byla viditelná na stovky kilometrů daleko; byla to ta nejjasnější věc, kterou bylo možno spatřit z orbity. Po asi deseti minutách začalo světlo pomalu ztrácet na své pronikavosti, takže bylo konečně vidět, co se dělo v samotném středu planiny. Uprostřed planiny nyní stál obrovitý vodorovný kamenný portál kruhovitěho tvaru, o průměru bezmála 500 metrů. Horizont událostí zářil tím stejným pronikavým světlem, ovšem již ne tak silně, aby mohl být spatřen z dálky.

Nefarité si prohlíželi onu stavbu s nadšením. Obcházel ji a na jejich tvářích byly ďábelské úsměvy. Právě totiž společnými silami teleportovali obrovský magický portál, který je schopen na Ganymedes postupně přemístit gigantickou Legii čítající 500.000.000 vojáků. Té nebude moci lidstvo odolávat a tak na Ganymedu prohraje. Ovšem Zeentix připomíná, že teleportace této Legie má jednu slabinu, kterou může lidstvo velmi jednoduše využít. Ovšem je svými kolegy ujištěn, že k tomu nedojde, protože lidstvo je příliš předvídatelné – dříve nebo později zaútočí do oblasti Asgard Sector všemi svými armádami. A pak už Černé legii nebude nic stát v cestě...

V základně Kartelu plukovník Karris zrovna diskutoval s Jamesem Kowalským, když tu dorazil zadýchaný poručík. Přinesl několik velmi znepokojujících hlášení. Za prvé – na admirála Woola byl spáchán atentát. Po odeslání zprávy pro Bratrstvo dorazili tři jeho vyslanci. Admirál s ostatními veliteli je přivítal a chtěl slyšet, jak se Bratrstvo rozhodlo. Místo odpovědi však Bratři začali vraždit všechny v dosahu, jak pomocí svých zbraní, tak i nadpřirozených sil. Jatka se podařilo zastavit až oddílu tělesných strážců. Útočníci jsou mrtví. S nejvyšší pravděpodobností to byli Mortifikátoři. Admirál jako jediný z důstojníků přežil, ale je vážně zraněn a neschopen velet. Celý je sežehlý nějakým magickým ohněm. Doktoři dělají co mohou, aby ho udrželi na živu, ale jeho stav je dále kritický. Nyní se tedy vrchním velitelem všech zdejších sil Kartelu stává Karris.

Za druhé – právě dorazila zpráva z orbity: objevila se druhá flotila Bauhausu. Loď *Panama* ji zkusila kontaktovat a zjistit důvod jejího přiletu. Byla ale zákeřně napadena a nyní se silně poškozená pomalu vrací k Luně. Plukovníka Karrisě tyto zprávy velmi zasáhly. Ihned však začal jednat. Co nejzdvořileji odvolal

Inkvizitora, který byl právě přítomen na velitelství. Již nadále není vítaným hostem na velitelských poradách. Není vězeň, ale bude neustále pod dohledem. Inkvizitor sice vypadal, že chce něco říct, ale spolkl slova a odešel. Bude ho hlídat oddíl Doomtrooperů Kybertroniku. Na základně a v celé oblasti Jotunheim Sector není nikdo cizí vítán. Od teď až do odvolání jsou všichni považováni za nepřátele, včetně Bratrstva.

Plukovník Karris si nedokázal vysvětlit, co se to kolem něj děje, ale musel jednat rázně. Možná až příliš rázně. Poručík ho dále informoval o masivním přesunu obrovské armády Černé legie do oblasti Asgard Sector. Všechny jednotky Kartelu se tedy musí okamžitě přemístit na hranici oblasti Jotunheim Sector, která s Asgard Sector sousedí.

Bauhauská letka HS 2 byla na tajné základně Bratrstva již několik dní, ale zatím se nic zvláštního nedělo. Sternbergová sice znala heslo k pancéřovým dveřím, ale neměla příležitost se k nim být i jen přiblížit. Vypadalo to, jako by Bratři něco tušili. Možná zjistili, že odpadkový koš je náhle prázdný. Každopádně, neustále kolem dveří procházeli a tvářili se při tom velmi podezřavě.

Laura čekala, až Bratři odejdou meditoval, což trvalo několik hodin. Pak už na nic nečekala a vyrazila. Vytáhla papírek z kapsy a zadala kód do panelu. Červená kontrolka se změnila na zelenou a ve dveřích tlumeně cvaklo. Otevřela je a tajemství se jí ihned odhalilo – za dveřmi byl velký sklad, ve kterém se válelo různé vybavení a technika korporace Kybertronik. Byly tu zbraně, deaktivovaní roboti, součásti kyborgů a dokonce i dvě bojová vozidla.

Než však stačila cokoli dalšího udělat, rozezněl se alarm. Zpanikařila a chtěla utéct, ale v cestě ji stáli ozbrojení Bratři. Neodporovala a nechala se spoutat. Do chodby vběhli překvapení bauhausští piloti, včetně Wilfreda. Chtěli vědět, proč houká alarm, když nikdo neútočí. Pak ale spatřili Lauru i obsah tajné komory a nestačili se divit. Bratři chtěli začít vysvětlovat, ale v tom se budova otřásla a alarm začal houkat nanovo. Tentokrát ohlašoval útok. Všichni ihned běželi ven a doslova skákali do helikoptér. Wilfred i propuštěná Laura nastoupili jako poslední...

Na dno průrvy dopadaly dělostřelecké granáty. Šěstím bylo, že žádný nedopadl do blízkosti helikoptér, ale to se mohlo kdykoliv změnit. Motory se nastartovaly a za chvíli již celá letka stoupala vzhůru. Falotti viděl, jak jedna helikoptéra na pravoboku dostala zásah do rotoru. Následovala exploze, rotor se rozletěl na kusy a stroj začal padat dolů, kde silně explodoval. To už ale byly ostatní helikoptéry pryč z průrvy a piloti tak mohli vidět menší kohortu Černé legie, vybavenou dělostřeleckými zbraněmi. Jakmile Legionáři spatřili mohutné vrtulníky, které se před nimi vynořily ze země, trochu se zarazili. Očividně je vůbec nečekali.

Tohle byla příležitost pro letku HS 2. Wilfred zahájil palbu a ostatní helikoptéry ho následovaly. Legionáři padali po desítkách, jejich těžká vozidla explodovala pod náporem raket. Někteří opětovali palbu, ale jejich zbraně byly proti těžkému pancéřování bauhauských letounů naprosto neúčinné. Helikoptéry je obklíčily ze všech stran, aby nikdo nemohl utéct. Za pár vteřin nezbylo z celé kohorty nic, než doutnající trosky. Falotti se chtěl vrátit zpět, ovšem na radarech se objevila spousta rychle se pohybujících bodů. Za chvíli se nad obzorem ukázala letka stíhaček Černé legie, očividně přiletěla kohortě na pomoc. Falotti moc dobře věděl, že boj se stíhačkami bude velmi obtížný a doufal, že pancéřování jejich strojů je dostatečně silné. Helikoptéry vytvořily kruh, s předěmi směřujícími směrem ven. Byla to standardní obranná formace.

HSSS Victory oblétal kolem Jupiteru, aby nabral potřebnou rychlost. První důstojník měl co dělat, aby loď udržel ve stanoveném kurzu. Nesměl příliš přidat a ani nesměl ubrat, aby je Jupiter nestáhl. Po chvíli, která posádce připadala jako věčnost, nabrala loď rychlost a směřovala opět ke Ganymedu. Trysky byly výkonné, ale ne dost na to, aby loď unikla flotile Černé legie – občas do ní narazila raketa nebo torpédo.

Ganymedes se nebezpečně přibližoval. Hlas palubního počítače dal jasně najevo, že se blíží nebezpečí kolize. Kapitán Anderson nařídil aktivovat autopilota a kormidelník se do toho ihned pustil – bude mu trvat nějakou dobu, než přeprogramuje bezpečnostní protokoly. Zbytek posádky se tedy vyzbrojil všemi dostupnými zbraněmi a opustil můstek, aby se doslova prostřílel Černými legionáři až k záchranným kapslím. Legionáři byli nenadálým útokem posádky zmateni a nezmohli se na efektivní odpor. Záchranné kapsle byly rozmístěny rovnoměrně po celé lodi, takže členů posádky postupně ubývalo, jak nastupovali dovnitř.

Nakonec na palubě zbyl jen Anderson a dva vojáci. Ozval se drncivý zvuk jak křižník vstoupil do atmosféry. Už nemohli déle čekat a tak všichni tři nastoupili do poslední kapsle. Smutný kapitán ještě chvíli sledoval, jak se *HSSS Victory* řítí k zemi a vráží do povrchu. Všem kapslím se otevřel padák a tak bezpečně přistály v okolí místa dopadu. Pád lodi na sebe upoutal značnou pozornost lodí na orbitě, zvláště těch imperiálních. Ovšem flotila Černé legie, která loď pronásledovala, také pozornosti neušla. Téměř ihned se na orbitě Ganymedu rozhořela velká bitva.

Trojice transportérů Vermin přijela na kopec. Legie byla na dohled – byla jako černý mrak, který zakrýval obrovskou plochu, uprostřed toho byla jakási díra, kolem které šlehaly výboje energie. Paxton vystoupil a od kolegy si vzal ostřelovací pušku. Prohlížel si legionáře puškohledem, aby zjistil, jak na tom jsou. Zahlédl pěti nefaritů, která stála uprostřed a o čemsi debatovala. Spatřil také jednoho člověka, který vůbec nevypadal jako Černý legionář. Přišlo mu to velmi divné, ale než stačil dělat nějaké teorie, vyrušil ho neskutečný hluk přicházející z nebe. Pohlédl na oblohu a spatřil něco, co vypadalo jako meteor nebo kometa. Jak se ta věc blížila, začala být jasnější – byla to padající vesmírná loď. O vteřinu později se ozval náraz a krajinou se přehnala tlaková vlna s tunami rozvířeného prachu a kamení.

Legionáři pádu vesmírné lodě nevěnovali žádnou pozornost, jako by to čekali. Nemuseli se ani nijak strachovat – ochranné pole zastavilo tlakovou vlnu. Paxton nedaleko své pozice zahlédl úlomek trupu. Šel se tedy na něj podívat – a to co uviděl ho totálně zlomilo. Na úlomku byl symbol Imperiálu. Tohle není další bitva proti Legii, teď už bojuje o samotné přežití jeho drahé korporace, která byla nyní na kolenou.

Bogues byl mezitím předveden před dalšího záhadného muže, jehož podoba byla skrytá pod kápí. Představil se jako Satira a tehdy si Bogues uvědomil, s kým má tu čest. Satira je nejmocnější ze všech Chodců stínů, jeho prezdívkou je Stín. Vypráví se o něm více legend, než o jeho učitelích. Satira mu vysvětluje, že nemá rád popularitu a proto se celý svůj život skrývá a snaží se, aby Mishima opět získala zpět svou slávu a pověst – pověst hrdinného, mocného a čestného národa. Nyní je však již starý a jeho schopnosti slábnou. Proto hledá svého nástupce: někoho, kdo je dostatečně loajální, výjimečný, kdo dokáže jeho myšlenky vzít za své a bojovat za ně. Satira je přesvědčen, že takového muže konečně našel – je to Bogues. Satirovi je jasné, že Bogues ještě neumí zcela ovládat své schopnosti, a proto mu nabízí učení. Nejprve se bude ale muset vzdát veškerých svých vazeb k agentuře Černá růže a opustit svůj dosavadní osobní život. Bogues je odhodlán nabídku přijmout, ale Satira mu přesto dává dva dny na rozmyšlenou. Poté ho znovu kontaktuje.

Kapitol, Mishima, Imperiál, Bauhaus a Kybertronik mobilizovali své jednotky k přesunu do oblasti Asgard Sector. Dostali totiž hlášení od svých flotil na orbitě, že se v dané oblasti na krátkou dobu objevil zdroj velmi intenzivní záře, takže je jasné, že Černá legie tam provádí něco velkého. Asgard Sector je ze severu hlídán jednotkami Bratrstva a ze západu silami Kartelu, takže tyto dvě skupiny budou dělat silnou podporu, zatímco korporace zaútočí do nitra oblasti. Ovšem tento chystaný útok nebude tak jednotný, jak se na první pohled může zdát, protože korporace spolu vůbec nevyjednaly společný plán útoku – ani nechtěly. Nechtějí Černou legii porazit proto, že něco chystá – pravý důvod jejich útoku je čistě ziskuchtivý. Jak se budou korporace probíjovat do nitra oblasti Asgard Sector, budou osvobozovat postupně větší a větší části jejího území. Na tomto území pak vystaví vojenské základny, které budou podporovat další postup. Korporace, která bude nejrychleji postupovat, získá tím pádem největší část území. Toto území pak bude, díky vojenským základnám, trvale pod její kontrolou. A nejuspěšnější korporace tak bude de facto kontrolovat celý Asgard Sector, protože bude majoritním vlastníkem území. Tím dojde k destabilizaci křehké rovnováhy mezi všemi přítomnými frakcemi, protože dosud každá frakce vlastní jedno území. Vítězná korporace tak získá podporu pro přísun dalších jednotek ze své domovské planety a bude mít zajištěnu jasnou přesilu nad ostatními. Nakonec bude mít dost sil na vystrnadění rivalských frakcí a kompletně ovládne celý Ganymedes.

Pouze Imperiál nevede útok z tohoto důvodu, jeho důvod je mnohem prostší – jednoduše chce zachránit Ganymedes, což v konečném důsledku znamená záchranu vlastní existence. Ganymedes je totiž ekonomicky nejdůležitějším územím, které má Imperiál k dispozici a jeho ztráta by znamenala pravděpodobně definitivní konec této korporace. Imperiál však neví o pravých cílech ostatních korporací a věří, že bojují za společný zájem lidstva. Věřící, že jakmile bude Černá legie poražena, korporace z Ganymedu odletí. Nepřipouští si žádnou jinou možnost, protože přítomnost Bratrstva a Kartelu již předem zajišťuje mírové vyřešení celé situace, která po bitvě nastane.

Ovšem žádná z lidských frakcí však netuší, proti čemu vlastně stojí. Kapital, Bauhaus, Mishima a Kybertronik jsou příliš arogantní – věří ve stoprocentní vítězství. Imperiál zase příliš spoléhá na pomoc Bratrstva a Kartelu a nedokáže si připustit možnost, že by Černá legie třeba zvítězila a potom by všechny jeho předpokládané situace nenastaly. Zatím to vypadá, že osud Ganymedu leží v rukách svatého Bratrstva a čestného Kartelu...

Stíhačky Černé legii se přiblížily k letce HS 2 na dostřel a ihned odpálily své protiletadlové střely. Některé cíle minuly, ale pár jich vrazilo do boku dvou Panzercopterů. Zasažené helikoptéry zakolísaly, ale jinak neutrpěly žádné vážnější poškození. Ovšem nedalo se říct, co se stane, až dostanou do stejného místa zásah znovu. Wilfred počkal, až se jedna ze stíhaček dostane do hledáčku a pak křečovitě stiskl spoušť na kniplu. Panzercopter Super vypustil salvu raket, které rychle dosáhly cíle a všechny zasáhly ho. Stíhačka okamžitě explodovala a její hořící trosky dopadly na zem.

Wilfred zkontroloval ostatní. Vedli si docela dobře, i když pár helikoptér už mělo vážná poškození. Stíhačky zřejmě již vypotřebovaly všechny rakety, protože začaly střílet z kulometů. To bylo jedině dobře. Kulometům dokázaly stroje dlouho odolávat. Přesto však několik poškozených Panzercopterů šlo k zemi. Jejich rotory se stále točily, takže klesaly pomalu a posádka přežila. Stíhaček ubývalo stále čím dál tím víc. Nakonec zbyla na obloze jen jedna.

Ta se ovšem otočila a chystala se odletět. Wilfred věděl, že ji musí zničit za každou cenu, jinak varuje ostatní. Nastavil proto plný výkon motorů a začal letoun pronásledovat. Když se mu dostala do hledáčku, vystřelil, ale stíhačku to jenom škráblo. To ale stačilo, alespoň výrazně zpomalila a z jejího motoru se začalo nebezpečně kouřit.

Pohlédl na radar. Ostatní helikoptéry zůstaly na místě, zřejmě již vypotřebovaly veškerou munici. Tuhle práci tedy musel dokončit sám. On a jeho posádka. Pokračoval ve zběsilé stříbě, zatímco stíhačka uhýbala jak nejlépe dovedla. A uměla to velmi dobře, protože většina střel šla mimo. Kouř z poškozeného motoru neustále zakrýval helikoptěře výhled, což Falottiho štvalo. Většinou musel střílet poslepu.

A nakonec se počítadla munice na ovládacím panelu rozsvítila červeně. Falotti zaklel. Už neměl nic, čím by mohl stíhačku trefit. Laura chvíli přemýšlela a pak poradila, že ještě mají dostatek bomb. Bude to sice složité, ale jiný způsob, jak stíhačku sestřelit, neexistoval. Falotti jí dal za pravdu a vymáčkl z helikoptéry maximální výkon. Za chvíli se vrtulník ocitl nad stíhačkou, která opět dosti zpomalila.

Falotti poručil bombometčíkovi, aby zaměřil cíl a shodil bombu. Ten rozkaz urychleně vyplnil. Jakmile se stíhačka objevila v zaměřovači bombometného mechanismu, stiskl tlačítko a z nákladového prostoru vypadla jediná bomba. Spadla přímo na kokpit stíhačky a během setiny vteřiny explodovala. Stíhačka se rozletěla na hořící kousky a tlaková vlna vymrštila Panzercopter Super o pár desítek metrů nahoru.

Když bylo po všem, helikoptéra se vrátila k tajné základně. Posádky zajistily oblast, ale žádné nebezpečí už nehrozilo. Bratři kapitánovi poděkovali za záchranu a odpustili Lauře její zvědavost. Prozradili, že v základně se zkoumají nalezené pozůstatky po koloniích Kybertroniku z dob Ganymedského incidentu. Posádky slíbily, že toto udrží v tajnosti.

Bitva o Asgard Sector: Korporační armády dorazily k hranicím oblasti Asgard Sector a vyslaly své předem určené průzkumníky. Ti se vrátili s informací, že Černá legie je již na místě a jakási stavba uprostřed je chráněna magickým polem. Korporace by mohly čekat na pomoc od Kartelu nebo Bratrstva, ale rozhodly se, že zaútočí bez jejich pomoci – alespoň prozatím. Jakmile by se do celé věci vmísil Kartel či Bratrstvo, plán korporací o dobývání oblasti by byl silně komplikován. Všechny korporální armády byly přímo vedeny nejvyššími veliteli – tedy generálem Thomasem Gordonem, pozemním maršálem Victorem Salvatorem, Lordem Generálem Ichizo Takahashim, polním generálem Ernestem Orvillem a vysokým generálem Aaronem Grahamem. Tito velitelé se rozhodli přesunout do místa střetu, aby mohli přímým vydáváním rozkazů rychle reagovat na nepřátelskou situaci a nečekat na to, až poslové nahrazující nefunkční radiovou komunikaci přijdou do jejich hlavních základen.

První do útoku vyrazil Kapitol. Jeho armáda byla velká a doprovodné vzdušné síly ještě větší. Thomas Gordon rozkázal zahájit kobercové bombardování, kterým, jak věřil, zdevastuje velkou část Černé legie. Asi 200 lehkých strategických bombardérů typu B-206 Devastátor vyrazilo na cestu a jakmile přiletělo nad území zamořené Černou legií, zahájilo bombardování. Ovšem ve stejnou dobu se spustila silná protiletadlová palba a na obloze se objevilo velké množství stíhačů typu Revenant. Bombardéry měly slušnou výzbroj, takže se velké početní přesile stíhačů dobře bránily – ovšem jaksi jim to zkomplikovalo bombardování. Aby se mohly efektivně bránit, musely se rozptýlit a podstatně změnit kurz. Mnoho tun bomb dopadlo zcela mimo cíle, některé bombardéry byly sestřely, aniž by stačily bomby vypustit. Gordon sledoval ten masakr na obloze dalekohledem a viděl, že bombardéry nestačí přiletět nad onu stavbu. Kobercové bombardování však alespoň stačilo vytvořit volný průchod pro pozemní jednotky, a tak je Gordon ihned vyslal.

Pak se začalo dít něco divného. Něco, co ještě nikdo nikdy neviděl. Z těl mrtvých Černých legionářů vystoupila nějaká mlhavá nejasná světlá bílá barva. Vznesla se vysoko do vzduchu, chvíli poletovala na místě a pak se dala všechna jedním směrem – Asgard Sector.

Totéž se začalo dít i v samotné oblasti Asgard Sector, kde probíhala zuřivá bitva s okrajovými jednotkami Černé legie. Všechny korporace již zahájily pozemní útok, protože letecký útok se ukázal být příliš nebezpečným. Pěchota, jízda a vozidla všech velikostí se hrnuly do bitevní vřavy. Korporační vojáci likvidovali jednoho legionáře za druhým, ale nestačilo to – nepřítel měl pořád velkou přesilu. Teprve po nějaké chvíli si vojáci uvědomili, že z mrtvých těl vylétají ta podivná světlá a tak se o tu podivnost začali zajímat.

Důstojníci to sledovali dalekohledy z bezpečné vzdálenosti. Velmi rychle přišli na to, že ta světla míří do portálu. Portál samotný byl již obklopen stovkami světél, které kroužily spirálovitě kolem něj a nakonec do něj i vletly. A pak to začalo – z portálu se vynořovaly postavy, bylo jich velmi mnoho. Byli to různí Černí legionáři, od Nemrtvých po Nekromutanty, Centuriony, Templáře, Ilianiny děti, Kurátory, Kalistonské vetřelce, Zenithianské vrahy duší a podobně. Seskočili z okraje portálu a připojili se ke svým spolubojovníkům.

Paxton se pozvolna sebral a šel do jednoho z Verminů. Vzal si jablko a přemýšlel. Už není co ztratit, je to buď vítězství a nebo konec. Bylo to zoufalství, doufal jen, že Imperiál dorazí včas. Takto seděl pár minut a sem tam se na obzoru ozvala rána, počítal že to bude bitva daleko odsud. Najednou přes oblohu přeletěl jakýsi šedý mrak světél a za ním další a další. Vzal si speciální dalekohled – všechna světla létala kolem portálu a postupně vletávala dovnitř a ven chodili stále noví vojáci.

Vyrušil ho jeden z jeho vojáků, aby mu sdělil, že se k nim ze severovýchodu blíží Černá legie – sedm kohort a nějaká vozidla. Zeptal se, jestli by nebylo vhodné vyhlásit ústup. Paxtona však už nebaví ustupovat a nařizuje seskupit oddíly a nastartovat Verminy. Důstojník ho sice informuje, že Černá legie má obrovskou přesilu, takže jakákoliv jejich akce bude nejspíš sebevraždou. Paxton však připomíná, že pokud budou jen ustupovat, Černá legie zničí vesnice i města, zabere celý měsíc, povraždí statisíce obyvatel a všechny přeživší zotročí. Proto musí vojáci bojovat – a budou bojovat dokud neztvrdí, nebo dokud nesplní své přísahy.

Za deset minut se dvanáct příslušníků speciálních jednotek, dvacet Základáků a tři posádky Verminů shromáždili. Paxton je informoval, že mají patnáct minut na rozdělení všech dostupných zásob – poté vyrazí do bitvy proti přesile. Atmosféra houstla každou minutou, Paxton kouřil třetí cigaretu a koukal na hodinky. Byl by radši, kdyby už raději bojoval, ale musel to udělat, něco jako poslední přání před smrtí. Konečně, nejdelší čtvrt hodina v jeho životě skončila. Vojáci si nabili zbraně, nasadili helmy, posádky nastartovaly Verminy a všichni se vydali vstříc nejasnému osudu.

Armády Bratrstva se daly do pohybu s objevením záře z oblasti Asgard Sector. Během několika málo okamžiků byli všichni vojáci i vozidla připraveni k přesunu do oblasti. Průzkumníci hlásili, že hlavní síly všech ostatních korporací se také stahují směrem k záři. Spolu se zprávou, že v daném sektoru se nachází většina vojsk Černé legie, to znamenalo, že pokud se někde na téhle planetě odehraje nějaký velký masakr, tak to bude právě tam. Během přesunu k hraničním oblastem Svartalfheim Sector přišel rozkaz utvořit rojnici a hlídat, aby žádní vojáci Černé legie neopustili oblast a nevpadli korporáčním vojskům do zad. Inkvizitoři předpokládali, že ostatní korporace si své strany ohlídnou samy.

S prvním přeletem světél nad vojsky Bratrstva se situace radikálně změnila. Teď bylo prioritou dostat se do středu boje a zarazit cokoli, co se tam právě dělo. Přicházely rádiové zprávy, že světla se zanořují do portálu. Velitelé stanovili cíl jasně – dostat se k portálu a za každou cenu ho zničit. Na ztrátách na životech nezáleží.

Neskutečný masakr pokračoval. Korporační vojáci nejprve stříleli ze všeho, co zrovna měli po ruce. Pak se ale Černí legionáři přiblížili příliš blízko a strhla se bitva muže proti muži. A v tomto druhu boji mohla Černá legie jediné získat – většina jejich bojovníků byla nadlidskými monstry s neskutečnou silou, agresivitou a odolností. Schopnější korporáční vojáci tasili meče, mačety či alespoň nasadili bajonety a vrhli se nepřátelům vstříc. Méně vycvičení nebo odvážní jedinci stále pokračovali ve střelbě a krok za krokem ustupovali před černou vlnou nepřátel.

Z mrtvých legionářů vylétala ta světla a po vniku do portálu přivolávala desetinásobky dalších. Samgernoth stál na hořícím vraku korporáčního tanku jako na rozhledně a prohlížel situaci okolo sebe. S radostí pozoroval masakr kolem sebe. Chtěl víc mrtvých a nezáleželo mu na tom, kdo tím mrtvým bude – jestli korporáční vojáci nebo jeho podřízení. V obou případech na tom mohl jediné vydělat...

Imperiální vojáci bojovali seč jim síly stačili, ale nepřátel bylo moc. Munice už prakticky došla a před nimi stály ještě čtyři kohorty. Nedalo se nic moc dělat, Paxtonovi docházela munice a přesto svůj poslední zásobník věnoval vojákovi vedle sebe. Už to nešlo jinak – tasil svůj meč a rozběhl se legii vstříc. Najednou si připadal mnohem lehčí a rychlejší, jakoby ho něco neslo. Jakoby ho s mečem něco spojovalo, jakoby už ho nemohlo nic zastavit. S pokřikem se vrhnul na nejbližší formaci legionářů. Rozmáchl se mečem a pět nepřátel padlo. Nestáčili tasit, byli příliš pomalí. On už nebojoval, on doslova kohortou prošel. Máchal mečem a koordinovanými pohyby končil existenci protivníků, za ním se tvořila mlha z těch podivných světél, která stoupala z mrtvých nepřátel. Otočil hlavu, aby se podíval, jak jsou na tom ostatní. Této nepozornosti využil jeden legionář, namířil a střelil. Paxton se otáčel zrovna, když střelil. Padl na zem, ale nic necítil, opět se postavil – kulka ho asi minula, či co. Najednou se ozval hukot motoru: jeden Vermin se přiřítíl a rozstřílel zbytky legionářů.

Jeden z vojáků posádky Paxtona informoval, že se má okamžitě hlásit u generála Orvilla. Paxton neochotně, ale přece nastoupil. Všude zněly výstřely a kulometčik občas taky někoho pokropil. Pak se rozeznělo dunění – bombardování. Řidič reagoval poměrně rychle a stočil transportér stranou, ale i tak nestačil uhnout střeše. Ozval se silný výbuch a Michael Paxton na chvíli upadl do bezvědomí.

Když se z mrákot probudil, ležel vedle hořícího Verminu, jehož posádka byla mrtvá. Nebyla žádná zbraň, jen jeho meč. Na obzoru se rýsovala vojska nepřítele, Černá legie dostávala stále nové posily. Musel toho využít, byl teď ve směru, který Legií nebyl bráněn. Rozběhl se k tomu záhadnému portálu, jehož nejbližší okolí nebylo zrovna příliš bráněno. Vylezl na jeho kamenný okraj a rozmýšlel se, co udělá, bez stfelné zbraně, bez armády, bez vysílačky...

Charles Brown putoval s vojáky Kapitulu, kteří slíbili, že ho zavedou k jeho jednotkám. Ovšem místo do domovské základny mířil rovnou na bitevní pole. Dozvěděl se o velké všeobecné mobilizaci všech lidských jednotek na celém Ganymedu a rozhodl se, že se u téhle operace nesmí chybět. Alespoň se během bitvy může připojit ke svým kolegům z Imperiálu.

Brown, jakožto Beran, neměl speciální výcvik na boj s Černou legií - on byl cvičen v boji s rivalskými korporacemi. Teď to však muselo jít stranou. Charles běžel po planině, s mečem v jedné a samopalem v druhé ruce. Boj proti Černým legionářům byl o dost odlišný, než boj s lidmi. Legionáři neměli žádnou čest, byli zákešní, zlí a brutální. Jejich taktika nedávala smysl - a proto byla tak nebezpečná. Charles však bojoval jak nejlépe dovedl.

Bitevní chaos ho dovedl postupně až skoro k portálu. Většina vojáků z kapitolské jednotky, která ho následovala, byla mrtvá. Brown se už začal smířovat s tím, že tohle nepřežije. Koutkem oka spatřil, jak v dálce explodoval imperiální transportér Vermin. Pak se před ním objevila Ilianina nefaritka, kterou nedávno viděl – Arneia. Arneia si ho všimla až po nějaké chvíli. Když ho zaregistrovala, usmála se a tasila svůj mystický meč. Také si ho pamatovala a chtěla se mu osobně pomstít. Brown nečekal ani chvíli a namířil na běžící nefaritku samopal.

Stiskl spoušť a samopal vychrlil dávku kulek. Kulky se zaryly do těla Arneiy, ale příliš ji neporanily. Spíše naopak rozzuřily. Arneia se rozmáchla svým mečem a jediným švihem přesekla ten Brownův. Síla úderu odhodila Browna pár metrů vzad, tvrdě narazil do kamenné stěny portálu. Vyrázilo mu to dech a tak se chvíli dusil. Arneia už počítala s tím, že Browna dorazí. Přistoupila blíž a napřáhla se mečem k finálnímu úderu. Ovšem Brown nebyl tak bezmocný, jak na první pohled vypadal. Během vteřiny na nefaritku namířil samopal a vysypal do ní zbytek zásobníku.

Arneia upadla na záda a z jejího břicha tekla krev. Brown vstal a přistoupil k ní, aby ji dorazil, ovšem samopal zacvakal naprázdno. Digitální počítadlo munice ukazovalo nulu. Arneia se usmála, jako by zranění ignorovala – a v příští vteřině zmizela v záři červeného světla. Ve stejnou dobu zmizeli i ostatní nefarité. Zjistili, že lidé jsou velmi odhodlaní a toto jejich odhodlání jim dává velkou sílu bojovat. Aby neriskovali své životy, uprchli tedy z bojiště, ovšem přesto veškerému dění plně veleli...

Korporační síly byly zle tísněny novými a novými, stále přicházejícími, jednotkami Černých legionářů. Vypadalo to, že za každého zabitého legionáře vyběhne z portálu nových pět. Byla to příšerná jatka. V tom zazněly silné výstřely ze západu a legionáři začali létat vzduchem na všechny strany. Povrch Ganymedu brázdily nové krátery. Udivení vojáci pohlédli na západ. Na jedné z náhorních plošin spatřili několik rozeztavených tanků. Pozornému oku by neuniklo, že se jedná o M7500 zvaný "Patron". To oni způsobili nový rozruch mezi Černými legionáři. Znovu se ozval koordinovaný výstřel a další kusy těl legionářů prolétly vzduchem. Z náhorních plošin začalo sjíždět několik divizí M2040 známých též jako "Hammer". Vzduch pročíslly vrtule bojových helikoptér H500 a KA-1000. To stačilo. Povzbuzení vojáci se vrhli na nepřítele s novou vervou. Jen na obličejích korporačních velitelů na všech vojenských stanovištích, vyjma Kybertroniku, se objevily kyselé obličejce. Pochopili, co se právě stalo. Na bojiště konečně dorazil i Kartel.

Korporace bojovaly dál, ovšem začaly se vyskytovat první problémy – vojáci začali být unavení, munice a palivo docházelo. Černá legie byla mocnější, než se předpokládalo a tak boj proti ní se o dost protáhl. Velitelé povolali ze svých základen zásobovací kolony nákladních vozidel a helikoptér, ovšem stále to nestačilo. Ztráty na životech byly čím dál tím vyšší – a nové vojáky nebylo odkud brát. Velitelé dostali od svých nadřízených pro toto válečné tažení jen omezené množství sil, takže se žádnými posilami nejde počítat. Instrukce zněla tak, že jakmile se operace zvrhne v holý masakr, všichni velitelé se mají neprodleně stáhnout zpět na orbitu a pozorovat situaci z palub lodí. Pokud by se ani tehdy neuklidnila, mají se prý s flotilami vrátit na domovské planety.

Velitelé byli však pevně rozhodnuti zůstat na planetě tak dlouho, jak jen to bude možné. Vědí, že pokud dobijí Ganymedes, téměř jistě porazí Imperiál. Ovšem dokud tu je Černá legie a její portál a tím pádem i Bratrstvo a Kartel, nebude to tak jednoduché. Velitelé si proto stanovili nový cíl: zničit onen portál. Zatímco

jejich ženijní jednotky v oblasti Asgard Sector budují, doslova jako o závod, jednu podpůrnou základnu za druhou, průzkumné a výzkumné oddíly se snaží přijít na to, jak prolomit ochranný štít a co nejjednodušeji portál zničit.

Paxton viděl, že korporace se blíží pomalým, ale jistým tempem. Jejich postup se zastavil až u průsmyku těsně u údolí. Legionářů tam bylo tolik, že ani tank by tam nemohl projet. Stále z portálu přicházeli noví a noví legionáři a bránili tak dalšímu postupu. Na skalisku bylo několik velitelů, kteří pravděpodobně nějakou telepatii řídili jejich postup, podle pokynů Nefaritů. Jen pár minut jejich nepozornosti a Bratrstvo se dostane dost blízko, aby portál nějak zrušilo. Rozhodl se, že odláká Legii a položí svůj život za Imperiál, a nebo alespoň vezme na onen svět pár nepřátel s sebou. Rozběhl se a skočil, ten skok byl neuvěřitelně dlouhý, dál snad ještě neskočil. Přistál nedaleko od místa, kam se chtěl dostat. Odrazil se od jednoho Černého legionáře a skočil, teď už na výběžek. Tasil meč a probodl jednoho velitele Legie, ostatní pak už reagovali a začal boj.

Jednotky Bratrstva se probíjely krok za krokem k portálu. Řadoví pěšáci přispívali svým Uměním jak jen mohli a po vyčerpání svých sil se stáhli chránit okraje klínu, který jejich jednotky v Černé legii prorážely. Rousseau svými silami šetřil, věděl, že možná budou potřeba při ničení portálu. Používal je uvážlivě proti těm nejsilnějším skupinám nepřátel a těm největším monstrům.

Přese všechny snahy se jejich postup zpomaloval. Ze stran se na ně tlačilo čím dál tím víc Černých legionářů a čím víc se blížili svému cíli, tím víc byla obrana zarputilá. Postup se nakonec úplně zastavil a Troopeři se roztáhli do širší linie, aby zabránili protiofenzívě. Nakonec ale museli udělat před návaem těl krok zpět. Pak druhý. A třetí. A další dva.

Najednou se situace změnila. Přímo bitevní linií projel obrněný transportér Kartelu a doslova zamáčknil několik Černých legionářů. Vzduch byl najednou plný střelného prachu a hluku motorů. Korporace zamířily k portálu.

Charles Brown spatřil postupující jednotky Bratrstva a oddychl si. Zatímco se kolem bojovalo, pročesával zrakem vojáky, aby našel jejich velitele. Šlo to jednoduše. Široko daleko jediný Inkvizitor stál opodál a tak k němu Brown přiběhl. Ohlásil mu, že čím větší množství Černých legionářů korporace zabijí, tím víc jich přichází. A portál nejde zničit konvenčními zbraněmi. Jenom Bratrstvo má sílu prorazit ochranný štít a portál nějak vypnout nebo nejlépe přetížít.

Rousseau nařizuje, aby Brown svolal velitele ostatních korporací a vzkázal jim, aby kryli postup Bratrstva. Jedině tak se může Bratrstvo dostat až k portálu a zjistit, jak ho zničit. Další těla přibyla na hromadu a další krev přibyla na meči. Situace se pomalu obracela v jejich prospěch, ale byla potřeba větší podpora ostatních armád, aby se nejsilnější Inkvizitoři dokázali dostat až k portálu a nemuseli se bát, že je ve chvíli nejvyššího soustředění roztrhá nějaké monstrum.

Brown odběhl k nejbližšímu transportéru – patřil Bauhausu. Nastoupil do něj a přišel k řidičovi. Ten byl poměrně překvapen tím, že uvnitř vidí vojáka Imperiálu, ale chtěl si ho vyslechnout. Když se dozvěděl, že Brown má pověření od Bratrstva, uposlechl jeho rozkaz – ihned se vydal do velitelského stanu. Když byli na místě, Brown vběhl dovnitř, vyhledal Victora Salvatora a všechno mu pověděl. Salvatore přikývl a nechal vyslat posly všem ostatním korporacím. Brown se poté vrátil na bojiště. Do půlhodiny se rozkaz Rousseaua dostal ke všem polním jednotkám. Korporace se postupně přesunuly k místu, kde bojovalo Bratrstvo. Imperiál ho kryl zleva, Bauhaus zprava. Kapitol s Mishimou hlídali přední pozice, kdežto Kybertronik bojoval opodál, aby nebyl Bratrstvu příliš na očích.

Všichni významní členové Bratrstva kolem měli značnou ochranku a sami byli od sebe dost daleko; nemohli si dovolit, aby je nepřítel zasáhl nějakou silnější bombou a oni ztratili tolik schopných lidí, že by pak už nedokázali vyřadit portál.

Černá legie se dostala do sevření z několika stran. Musela ustupovat před náporům Bratrstva a tlaku Kapitoly a Mishimy ze stran. Rousseau už padal únavou, jen metodicky máchal mečem a snažil se vyhýbat nepřátelským úderům. Nebýt jeho brnění, nejspíš by už byl desetkrát mrtvý. Bylo na mnoha místech promáčkla a přestože vždy zastavilo většinu rány, vždy ještě dostal pěkný kopanec. Sám se divil, že stále ještě stojí na nohou.

Zastavil se v polovině náprahu, těsně před tím, než by zasáhl jednoho kartelového Strážce míru. Najednou okol něj bylo strašně málo nepřátel a spousta lidí ve známých uniformách. Zbytek cesty už nebylo nic těžkého, cesta před nimi byla vyklizena a tak mohli postoupit téměř až k portálu, kde vojáci drželi opevněný perimetr. Uprostřed si mohl konečně odpočinout, protože stejně museli počkat, až se k místu probojují ostatní.

O chvíli později ho probudil jeden z jeho podřízených. Tehdy si uvědomil, že musel i přes ten všechen hluk usnout. Za posledních pár hodin bojoval víc, než za poslední rok. Rozhlédl se unaveně kolem sebe. Viděl samé známé tváře, ale bylo jich málo, po čertech málo.

Korporační vojáci a vojáci Kartelu i Bratrstva mezitím zcela obklíčili portál a zastavili tak příchod posil. Portál byl neprodyšně obklopen pěchotou, pedipulátory a tanky – a všechno střílelo na jeho okraj. Sotva se Černí legionáři přesunuli, zemřeli a světla z jejich těl se obratem vrátila do portálu, aby přivolala desetinásobnou náhradu. Vojáci stříleli bez přestávky, byla to mohutná ohlušující střelba stovek zbraní. Všude kolem se válely prázdné nábojnice a za pár chvil jich bylo tolik, že pokrývaly celou zem. Nákladní vozidla přijížděla k portálu a vozila nové posily a munici, ovšem zásob rychle ubývalo.

Rousseau byl obeznámen faktem, že munice vydrží ještě tak maximálně deset minut. Pokud do té doby nevymyslí způsob, jak portál zavřít, Černí legionáři se vyhrnou z portálu jako nezastavitelný povodňový příval a smetou všechny vojáky v okolí – a ti tvoří drtivou většinu všech lidských sil na Ganymedu.

Bylo tomu už dva dny, kdy se Bagues setkal s Mistrem stínů Satirou. Seděl sám, ve svém bytě na periférii Luny a meditoval. Od toho setkání nebyl schopný přemýšlet nad čímkoliv jiným a neustále si v mysli promítal situaci, kdy v kobce poprvé vnímal jeho hlas. Skládal střípky mlhavých vzpomínek a s nožem v ruce zkoušel svou nově nabytou sílu regenerace. Tlačil na břit a sledoval, jak hluboká rána může být, aby po regeneraci svalů a kůže nevznikaly jizvy. Celý ozdravovací proces byl však velice vyčerpávající a soustředění se na vyvolání nedovolovalo žádnou jinou činnost. Po hodině tréninku spojené s meditací svlékl propracované oblečení a připravoval se na koupel.

Inkvizitoři přemýšleli, jak ohromnou masu hmoty portálu, která se tyčila před nimi nejlépe a neúčinněji zničit. Nervozita a únava si vybíraly svou daň – obavy z toho, co se stane, pokud se jim nepodaří najít řešení, všem zatemňovaly mysl. Rousseaua napadlo, aby všichni Inkvizitoři použili kouzlo Větrná koule nebo Exploze, účinek by se měl násobit. Jeden Inkvizitor pochybuje o dostatečnosti síly, ovšem Bukovskému se Rousseauův nápad zamlouvá – pokud se posílí ještě kouzlem Vybičování živlů. Několik Inkvizitorů se přihlásilo, že dané kouzlo zvládá.

Všichni Inkvizitoři tedy udělali pro jistotu několik kroků směrem od portálu, jako by je snad mohly uchránit před zničujícími účinky exploze. Charles neváhal a trochu se ochránil zbytky svého Umění, které nepadly na zvyšování výbušnosti vzduchu uvnitř portálu. Nemohl si dovolit zemřít v takovéhle bitvě.

Vzduch v okolí portálu a všech vojsk Černé legie v jeho okolí se začal měnit. Pozvolna modral a začal vířit. Vojáci se zmateně rozhlíželi, aby zjistili, kdo to má na svědomí, zda se jedná o další trik Černé legie. Vzduch už byl téměř neprůhledný, když se do akce zapojili starší Inkvizitoři. Z jejich rukou vycházely proudy tmavě modrého vzduchu, či se to alespoň tak všem přihlížejícím jevilo. Modré biče ještě více vířily vzduch v zasažené oblasti a pomalu ji obalovaly. Za chvíli se uprostřed planiny místo portálu tyčila obří modrá koule obalená tmavě modrými pruhy. Pak vše explodovalo.

Mohutná exploze dokázala snadno projít magickým štítem, který očividně dokázal ochránit jen před útoky založenými na hmotných objektech. Portál se tlakovou silou rozdrobil na desítky úlomků obrovských balvanů, které se rozlétly do všech stran. Při svém dopadu na zem rozdrtily několik vozidel korporací i Černé legie a i několik vojáků obou stran při tom přišlo o život. Velká tlaková vlna se prohnala celým bojištěm a rozvířila velké množství prachu. Bylo ho tolik, že zatemnil oblohu na několik dlouhých minut.

Když se prach usadil, přeživší vojáci začali vstávat ze země a rozhlížet se kolem sebe. Několik minut byli všichni v bezvědomí. Ukázalo se, že tlaková vlna způsobila další škody na vojenské technice a i další ztráty na životech. Dobrou zprávou bylo, že drtivá většina Černých legionářů byla zcela rozprášena. To, co zbylo, se začalo urychleně stahovat z oblasti Asgard Sector zpět do svých domovských citadel.

Lidské armády však měly tak vysoké ztráty, že jakýkoliv útok na citadely by byl holým šílenstvím. Proto se všechny přeživší jednotky pomalu seskupovaly a zajišťovaly oblast v okolí trosk portálu. Jednotlivé korporace se snažily získat co největší částí území pro sebe, ovšem i Kartel a Bratrstvo začali budovat své vojenské základny. Kartel je budoval, aby zajistil oblast před návratem Černé legie, zatímco Bratrstvo postavilo několik polních laboratoří za účelem výzkumu portálu.

Na místo byli dopraveni Starožitníci, archeologové Bratrstva, kteří se ihned pustili do práce a podrobně prozkoumávali velký kráter, uvnitř kterého se válely kamenné balvany. Za pomoci kouzel Umění je kompletně zanalyzovali a za několik dní již byly hotovy výsledky. Podrobná zpráva byla poté předána Inkvizitoru Majoris Bukovskému a Inkvizitoru Rousseauovi.

Starožitníci přišli na to, že ten obří portál byl teleportován z nějaké planety, či spíše měsíce, vnější Sluneční soustavy – není vyloučeno, že byl sestaven přímo na Neru. Jakmile se portál aktivoval, obklopil se magickou auroou, která zasahovala několik stovek kilometrů do jeho okolí. Jakmile byl nějaký Černý legionář v jejím dosahu zabit, aura vysála jeho životní energii (o duši se rozhodně nejednalo, protože ta světla vystupovala i ze zabitých nemrtvých a umělých bytostí, které duše nemají) a použila ji k přesunu deseti dalších Černých legionářů stejného typu. Z hlášení jasně vyplynulo, že k poražení Černé legie stačilo, aby se lidské armády stáhly pryč z oblasti Asgard Sector a bojovaly s Černou legií mimo dosah magické aury. Portál by pak nemohl ze zabitých těl vysát energii a nemohl by tím pádem ani přisunout posily.

Takto lidské armády utrpěly několikanásobné škody, ovšem na druhou stranu se jim alespoň podařilo portál zničit. Bukovski nařídil vyhlásit na oblast Asgard Sector karanténu na dobu neurčitou pro případ, že by se Černá legie snažila tuto operaci zopakovat. Tím tak překazil plán korporací, které nyní nemohly oblast dobyt, naopak musely zrušit své základny.

Plukovník Karris pročetl hlášení výzvědné služby. Konečně nedávné události začaly dávat smysl. Vše do sebe zapadalo. Nenadálý útok Samurajů, mishimských Doomtrooperů, byl výsledkem Semaiovy činnosti. Útočníci byli zkorumpováni a stali se z nich vyznačiči Semaiova kultu. Měli podkopat morálku a způsobit rozkol v Kartelu. Podle hlášení tajného informátora Vasilije Orlovského momentálně probíhá čistka ve flotile vévody Karlsteina. Nejen že byl bezdůvodně napaden křižník *Panama*, ale pak některé lodě flotily začaly střílet po sobě navzájem a způsobily těžké ztráty. Vše zavinili kacíři, kteří infiltrovali do flotily. Vévoda teď zuří a s hanbou se vrací domů. Víc jak třetinu důstojníků a posádky nechal popravit. Útok Mortifikátorů se nepodařilo vyjasnit. Vypadá to, že za ním stojí samo Bratrstvo. Není ale jasné, jaké cíle sledovalo...

Admirál Wool se teď pomalu uzdravuje na lodi *Vanguard* mířící k Luně, aby nahlásil, jak dopadlo tažení na Ganymedu a podivné chování Bratrstva. Velení nad všemi jednotkami Kartelu a admirálovým dreadnoughtem zůstalo nadále ve schopných rukách plukovníka Karris. Ten nechal zbudovat několik základen Kartelu v oblasti Midgard Sector, kde se nachází trosky citadely nefarita Hurgentuse, a připojil ho k vlastní – k oblasti Jotunheim Sector. Dále informoval o podivném chování Bratrstva ostatní korporace a doporučil opatrnost ve vztahu k nim. Nechal vypovědět všechny vyslance Bratrstva a prohlásil Kartel za subjekt nezávislý na Bratrech. Souběžně nechal vybudovat sérii opevnění a pevnůstek na hranici s oblastí Svartalfheim Sector a v západní části oblasti Asgard Sector nebraje při tom na vědomí karanténu vyhlášenou Bratrstvem, aby mohl Kartel lépe monitorovat jeho činnost. Zrnko nedůvěry již bylo zaseto.

Zatímco se armády Kapitolu, Kybertroniku, Bauhausu a Mishimy postupně z Ganymedu stáhly, aby se vyléčily z těžkých ztrát, flotila Bratrstva prohledávala orbitu Ganymedu, aby eliminovala i ty sebemenší náznaky nebezpečí. Na vysoké orbitě našla, kromě vraků lodí vzniklých během nedávné bitvy, také vrak průzkumné lodi třídy Pathfinder. Citlivé snímače zjistily, že vrak není tak nefunkční, jak na první pohled vypadá. Bližší průzkum ukázal, že jeho palubní vysílač stále funguje a že přeposílá jakýsi záhadný signál z měsíce Europa. Bratrstvo toto podrobně prozkoumalo a zjistilo, že tento signál právě může za ono vyřazení či silné rušení radiokomunikace po celém Ganymedu. Vzhledem k tomu, že Europa je v moci Černé legie, je naprosto jasné, kdo za tím stojí. Černá legie díky této zákeřné strategii poměrně efektivně paralyzovala orbitální obranu a mohla tak bez problémů přesunout obrovskou flotilu a postavit pět citadel. Útok na Europu je sice zhola nemožný, avšak navíc také zbytečný – ke zrušení rušícího signálu stačí jednoduše vrak lodi zničit, což lodě Bratrstva také rychle udělaly. Ve stejnou dobu všechny základny a města na povrchu měsíce potvrdily plné obnovení radiokomunikace.

Imperiál sepisoval seznam vojáků KIA a MIA a při tom si všiml podivné skutečnosti – ve chvíli, byl portál zničen, záhadně zmizelo přes padesát mužů, včetně poručíka Charlese Browna. Bratrstvo, na silné naléhání Imperiálu, prozkoumalo důkladně celé okolí portálu, ovšem žádná další mrtvá těla nenašlo. Zůstává tedy záhadou, co se s těmito vojáky stalo.

Velká bitva o Ganymedes trvala od 18. března do 1. dubna 1278 YC.

Frakce	Nasazeno vojáků	KIA	MIA	Přeživší
Imperiál	50.000	26.538	1.569	21.893
Kapitol	25.000	5.355	467	19.178
Mishima	30.000	13.561	2.342	14.097
Bauhaus	20.000	7.129	945	11.926
Kybertronik	10.000	2.353	12	7.635
Kartel	25.000	11.953	432	12.615
Bratrstvo	20.000	6.983	164	12.853
Lidstvo (celek)	180.000	73.872	5.931	100.197
Černá legie (celek)	325.000	275.516	3.046	46.438

